If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
Sworn circulation 15,700
Issued every Wednesday
Subscription rate:
For members yearly $0.84
For nonmembers $1.60
Foreign Countries $3.00
Telephone: Randolph 628.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO — OFFICIAL ORGAN — IZOBRAZBA
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik v Združenih Državah.
Izhaja vsako sredo.
Ima 15,700 naročnikov
Naročnina:
Za člane, na leto $0.84
Za nečlane $1.60
Za inozemstvo $3.00
NASLOV
uredništva in upravništva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 628.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 25. — No. 25. CLEVELAND, O., 17. JUNIJA (JUNE), 1925. Leto XI. — Volume XI.

V SLOVO PRED ODHODOM

VSEM KRAJEVNIM DRUŠTVOM, CENJENIM BRATOM IN SESTRAM K. S. K. J.

Ko bo izšla ta številka "Glasila," se odpeljem jaz, moja soproga in še več drugih proti New Yorku, od tam pa naprej na zaželjeni obisk v staro domovino.

Pri tej priliki naj še samo v kratkih besedah izrečem svojo lepo zahvalo vsem cenjenim sobratom in sosestram, ki ste z menoj vred in z drugimi glavnimi uradniki ves čas združeno sodelovali v soglasju in v pravi sobratski in sosestrski ljubezni za večjo in močnejšo K. S. K. Jednoto. To pot hodite naprej tudi sedaj; kajti to je edina prava pot. Naša Jednota mora iti naprej in samo naprej! Do tega ji moramo vsi pomagati. Pred ciljem njene poti naj bo vedno zapisano "Naprej!"

Vsled moje začasne odsotnosti ne bo prav ničesar pomanjkljivega. Naša Jednota ima tukaj še drugih 20 glavnih uradnikov in mož, kateri vsi stoje na vodništvu in braniku naše ladije; ti uradniki jo bodo tudi v tem času vodili srečno in gladko naprej.

Da bo pa pot gladka, je potrebno, da se umaknejo vse moreblitne polemike, predsodki ali pa napadanja od strani posameznih članov. "Glasilo" naj gre svojo pot naprej, kakor do sedaj. Ponovno povdarjam: Nobene polemike naj se ne urine za časa moje odsotnosti, ako hočete, da bomo napredovali. "Glasilo" naj bo naša svetilka in vodnica ter naša vrv, s katero smo trdno združeni. Vedno bom ta list z veseljem čital na potovanju. Rečem pač to, da se mora "Glasilo" in tudi vse naše članstvo vedno potegovati za naše pravice, naše ideale in za ugled K. S. K. Jednote. Po tem načinu delujte vsi, jaz bom pa v starem kraju ljudstvu razložil, kaj je naša K. S. K. Jednota in o njenih velikih zaslugah. To bom delal pri raznih prilikah, kar si štejem v čast in iz spoštovanja do naše Jednote.

S potovanja se bom tudi o priliki včasih oglasil na tem mestu; za glavnega dopisnika in poročevalca sem pa naprosil mojega sopotnika Rev. J. J. Omana.

K sklepu vas vse najprisrčneje in lepo pozdravljam; tem pozdravom se pridružuje tudi moja soproga. Vsem skupaj kličem: Na zopetno, veselo svidenje po moji vrnitvi iz stare domovine!

Anton Grdina,
glavni predsednik K. S. K. J.

Moj naslov bo: **Novi Udmat, št. 3, pošta Moste pri Ljubljani, Jugoslavija.**

DAVKOPLAČEVALCEM.

Blagajnik Cuyahoga okraja, R. C. McBride je v angleških listih posvaril vse davkoplačevalce, da morajo hišni davek za drugo polovico leta 1924 plačati najkasneje do 10. julija t.l.

Vztrajnost je pravi biser; toda istega ne moreš zlatarju prodati.

PRED MOJIM ODHODOM.

Sporočiti želim, da sem prejel od večih društev in tudi od posameznikov darila za sv. Očeta ker odhajam jutri na božjo pot v Rim in na obisk v Slovenijo, katere še nikdar videl nisem. Prav iskrena hvala vsem. Naj vam dobri Bog tisočero poplača vse, kar ste v tem pogledu storili!

Vsi vemo, da sv. Oče živi od miloščine. Da, res, tudi dobi toliko, da more živeti in svoje številne potrebne uradnike vzdržavati. Za to se ima zahvaliti dobrim katoličanom in celo nekaterim protestantom. Nedavno sem čital, da mu je celo nek protestant iz Angleškega poslal dar kot očetu vesolnega sveta. Seveda, "Gl. Narobe" in nekateri njegovi dopisniki so pa vedno nasprotnega mišljenja, ker trobijo v svet, da premore sv. Oče "milijone" in da menda nima nobenih stroškov? Da bi ga še bolj pristudili nepremišljenim in nevednim ljudem, ga kažejo in slikajo kakor kakega despota in tirana ter mu predbacivajo, da je sv. Oče vzrok žalostnih razmer med Slovenci v starem kraju ki so padli pod komando laških fašistov. Tega pa ne povedo, da je sv. Oče sam jetnik laške vlade in da jim on more toliko pomagati v teh razmerah kakor katoličanom v Rusiji.

Največ so pa vzrok temu ravno oni, ki so Trst in okolico prodali Lahom, med tem, ko so nabirali svoj milijonski fond. Ali ne svari sv. Stolica v Rimu ves svet že zadnjih 11 let pred mednarodnim sovraštvom? Koliko se pa ozirajo svetne oblasti na vse te opomine? Na eni strani se papežu očita, ker se vmešava v svetne zadeve; na drugi strani ga pa preklinjajo, ker ne prepreči slabih mednarodnih razmer; prav tako, kakor so delali z Jezusom, čegar namestnik je sv. Oče. Ali se ne spominjate besed sv. evangelija: "Povej nam, ali se sme dajati davek cesarju ali ne?" — Torej bodite vedno oprezni, ker satan po svojih "angelih" udarja pastirja Jezusove črede, da bi se razkropile ovce. "G. N." in njegovi pristaši besni proti pastirju naših duš; sv. Cerkve sicer ne more podreti, ker je zidana na skalo; Petrove ladje ne more potopiti; potopi pa lahko vas, posamezne ako se boste ozirali na one, ki sovražijo sv. Očeta in Kristusovo Cerkev. Judje so se sklicevali na Boga in sovražili Kristusa. Tudi danes se nekateri sklicujejo na vero in Boga, pa sovražijo njega, kateremu je rekel Jezus:" Pasi moja jagnjeta, pasi moje ovce!" Rekel je pa tudi: "Kdor vas zaničuje mene zaničuje!"

To moje svarilo naj bo za one, ki se le prehitro naberejo duha sovraštva in poberejo vse, kar slišijo ali čitajo nasprotnega Cerkvi in nje oblasti.

S tem izrekam še enkrat tisočero zahvalo vsem onim, ki so se odzvali na moj oklic. Naj jim Bog povrne stotero! Ti darovi bodo dobro došli, morda kakemu revnemu misijonarju ki deluje za sv. vero kje daleč med divjaki. Njegova zahvalna molitev kakor tudi onih, katerim je tak misijonar prinesel luč sv. vere, ne bo prazna in neuslišana.

Vsem onim društvom, ki niso poslala ničesar, ozir. so tiho ostala, — tudi nobene zamere; saj je bilo vsem popolnoma na prosto voljo dano, in to moramo spoštovati povsod, dočim taka prosta volja ne dela krivice bližnjemu.

K sklepu kličem še vsem sobr. gl. uradnikom (ci) uradnikom (cam) krajevnih društev in vsemu članstvu obeh oddelkov naše K. S. K. J. iskreni: "Z Bogom!" Upam, da se čez nekaj mesecev vsi zdravi vrnemo nazaj in takrat bo naše veselje še večje, kakor je danes, dan pred odhodom, četudi gremo zelo radi pogledat rojstni kraj naših očetov in mater.

Vse zadeve tikajoče se mojega urada naj se pošilja tudi zanaprej na moj stari naslov kakor dosedaj in bodo takoj rešene po mojem namestniku, ako bo le mogoče; vse drugo bom pa takoj po mojem povratku uredil.

Rev. J. J. Oman, duh. vodja.

WARREN B. STONE UMRL.

SMRT NAGLOMA UGRABILA ZNANEGA DELAVSKEGA VODJO.

Warren B. Stone predsednik bratovščine železniških strojevodij, predsednik banke in trust kompanije označene organizacije železničarjev, delavski vodja, eden največjih talentov med delavci, je dne 12. t. m. popoldne v Clevelandu umrl. Bolan je bil samo tri dni. Umrl je pri delu, star 65 let. Zadnjih pet let je nadziral $145,000.000 vredno delavsko premoženje in dvignil ugled ameriškega organiziranega delavstva kot še nihče pred njim. Imel je romantično pot v življenju. Najprvo je bil priprost železniški delavec, kjer se je dvignil polagoma do strojevodje. Dvajset let je vodil vlake pri Rock Island železnici, in radi njegove iskrenosti in neumornega delovanja v korist organiziranega delavstva je bil pozneje izvoljen za "velikega načelnika" železniških strojevodij. Dvajset let je vodil to delavsko organizacijo z največjim uspehom. Kmalu po zaključku svetovne vojne se je pa Stone podal na bančno polje. Bil je prepričan, da morajo delavci sami dobiti v roke potreben kapital, da niso vedno odvisni od drugih. Tako je začel ustanavljati unijske banke, dal je graditi nebotičnike, kupoval je premogova polja, kar je vse polagoma postalo lastnina unije železniških strojevodij, dokler danes ta unija kontrolira skoro $150.000.000 premoženja. Predzadnji pondeljek je nekoliko zbolel, toda ni ostal doma, in je šel v torek zopet na delo v svoj urad v Engineers Bldg. kjer je delal načrte za otvoritev velikanskega bančnega poslopja v Clevelandu, ki je lastnina strojevodij. Toda pri tem delu se je zgrudil, in zdravniki so kmalu spoznali, da ni več upanje z njim. Pogreb se je vršil v pondeljek.

SLAVNOST V LEMONTU.

TRIUMFALNA MANIFESTACIJA AMERIŠKIH KATOLIŠKIH SLOVENCEV.

Manjka nam besed, s katerimi bi zamogli zadosti opisati minulo nedeljsko cerkveno slavnost povodom blagoslovljenja frančiškanskega kolegija, cerkvice Marije Pomagaj in samostana v Lemontu, Ill. Manjka nam pa tudi besed, s katerimi bi zamogli izraziti naše občutke in občutke ogromne množice vernikov, zbranih na dan na naših ameriških slovenskih Brezjah. Vsakdo je rekel, da kaj takega v Ameriki še ni videl in ne doživel. Da, z resnici, premilostna in dobrotna Marija Pomagaj je med našim vernim narodom ta dan obhajala svoj triumf. Če rečemo, da je bilo zadnjo nedeljo na prijaznem samostanskem hribčku v Lemontu zbranih približno pet tisoč romarjev iz raznih držav naše nove domovine, je zadosti povedano. Fakt je, da je bila to največja cerkvena slavnost v zgodovini ameriških Slovencev.

Na to slavnost so prihiteli naši verni Slovenci in Slovenke od blizu in daleč. Naravno, da sta bili najbolj zastopani naselbini Chicago in Joliet, Ill. Dosti romarjev je prispelo tudi iz Waukegana, La Salle, Bradley, Summit, Elmhurst, So. Chicago, Ill., Elkhart, Ind., Milwauke in Sheboygan, Wis., iz Minnesote, in nekaj celo iz daljne Kalifornije. Tudi naša država Ohio (Cleveland, Lorain in Bridgeport), je bila na tej slavnosti častno zastopana, s približno 90 vdeleženci. Ta veliki dan je pa poveličevalo še nad vse krasno in najlepše junijsko vreme.

Še le ob 11:30 se je pričela napovedana peta sveta maša na prostem, katero je daroval slovaški župnik, Msgr. Blahanek pred več tisočero množico slovenskih in slovaških vernikov. Med sveto mašo je mojstrsko pel znani cerkveni pevski zbor "Adrija" cerkve sv. Štefana, pod vodstvom prof. Ivo Račića. Po sveti maši se je vršila procesija sv. Rešnjega Telesa s štirimi blagoslovi kakor v starem kraju. Nad 20 zastav in bander je vihralo na čelu parade, godba, številno belo oblečenih deklic, mašni strežniki, duhovščina, slovenski Kolumbovi vitezi 4. reda in vojaki (veterani). Vitezi in vojaki so tvorili častno stražo Presvetemu Rešnjemu Telesu. Ves čas se je pa čulo slovesno potrkavanje iz romarske cerkvice v dolini.

Velika procesija je bila zaključena šele okrog 1. ure popoldne, nakar se je ljudstvo posedlo v travo, odpočilo in okrepčalo z raznimi lunči.

Ker je bil ta dan Njega Eminenca kardinal Mundelein zadržan vsled posvečenja novomašnikov, je za popoldansko slavnost določil in poslal Msgr. Lappa, ki je blagoslovil novo leseno romarsko cerkvico, frančiškanski samostan in kolegij. Pri tej priliki je kardinalov namestnik pred vhodom v cerkev držal krasen govor, povdarjajoč vernost ameriških Slovencev in Slovakov, tako tudi velike zasluge naših slovenskih očetov frančiškanov na verskem in cerkvenem polju med našim narodom. Nad vse krasno pridigo je imel Rev. Kazimir Zakrajšek tako tudi Rev. Dr. Hugo Bren, pridigi sta bili v slovenskem in slovaškem jeziku. Marsikak romar in romarica si je pri tem natihoma brisal solze iz očes, ker se je spominjal romanja v stari domovini morda že pred 30 in več leti. Slavnost je bila zaključena s slovesnim blagoslovom okrog 5. ure popoldne, nakar so se pričele trume ljudstva pripravljati na povratek domov.

Skoro vsak vdeleženec, oziroma romar se je pri tej priliki izrazil, da tako krasnega dneva in tako pomenljive cerkvene slavnosti v Ameriki še ni doživel in da se bo prihodnje leto zopet tega romanja vdeležil.

CLEVELANDSKE NOVICE

—Dne 11. t. m. zjutraj je umrl v svojem domu na 1286 Hird St. v Lakewood Frank Jaklič, eden najstarejših naseljencev tukaj. Tu zapušča štiri hčerke, Josephine, omož. Centa, Mary, omoženo Seme, Anno, omož. Roach in Rose, ki je udova Vardjan. Zapušča tudi tri sinove in enega brata, poznanega Mr. Jos. Jakliča. Naj počiva v miru!

— Clevelandska skupina romarjev, ki so se zadnjo nedeljo udeležili slovesnega blagoslovljenja kolegija oo. frančiškanov v Lemont, Ill. se je v pondeljek dopoldne srečno vrnila domov. Skupino, ki je štela 67 potnikov iz Clevelanda in 13 iz Loraina je vodil br. Anton Grdina. Vožnja tja in nazaj je bila v hudi vročini precej naporna, toda naši romarji in romarice na isto nič več ne mislijo z ozirom na veličastne utise, velike cerkvene slavnosti prvega romanja na slovenske Brezje v Ameriki. Mnogo naših Clevelandčanov se je izjavilo, da bodo prihodnje leto zopet tjakaj romali! Nekaj potnih črtic o tem romanju priobčimo v prihodnji številki.

—Prihodnjo soboto se bo v cerkvi sv. Vida poročil znani rojak Joe Zakrajšek (s 63. ceste) z gdč. Ano Drenšek. Nevesta je iz znane Drenšekove družine stanujoča na Hecker Ave. Ženin je zelo priljubljen na St. Clairju osobito v raznih društvenih krogih; letos je pri društvu sv. Vida št. 25. KSKJ. zapisnikar. Naše iskrene čestitke in mnogo sreče novoporočencema!

—Umrla je 8 let stara hčerka Marija Umek. Družina stanuje na 1377 E. 53rd St. Starišem naše soželja.

—Člani društva sv. Vida, št. 25. KSKJ. so uljudno prošeni, da se prihodnjo nedeljo (21. t. m.) v polnem številu udeležijo sv. maše v cerkvi sv. Vida, v počast društv. patrona ki se vrši ob 10:30 dop. Zbiranje ob 10. uri v Knausovi dvorani. Vsakdo naj prinese regalijo s seboj. To društvo se udeleži sv. maše vsako leto na Vidovo nedeljo v spomin in počast društvenega patrona, kar je vsega posnemanja vredno.

ODLIKOVANJE SLOVENCA

MR. L. B. VIRANT DOBIL ŠTIRI ODLIKOVANJA.

Minuli teden je z odličnim uspehom izvršil visokošolske študije (college) na Dayton University, Dayton, Ohio, Mr. Leo B. Virant, sin spoštovane in daleč naokoli poznane Virantove družine iz Lorain, O. Njegov brat Ludvik je duhovni pomočnik pri slovenski fari sv. Vida v Clevelandu. Malo je visokošolcev, ki bi s tako odličnim uspehom zvršili študije kot jih je mladi Mr. Leo Virant, in lahko je ponosna na njega družina, pa tudi ves naš narod v Ameriki. Kajti pri slovesu iz univerze so bile izročene Mr. Virantu štiri zlate svetinje v priznanje njegovega odličnega ponašanja v šoli. Prvič je dobil zlato svetinjo, ker je ves čas skozi štiri leta študij na univerzi imel 95 odstotkov v učnih predmetih kar pomeni odlično. Nikdar niso odstotki njegovega učenja padli pod 95, kar je sicer jako izvanredno. Nadalje je dobil zlato svetinjo kot kapitan športa na univerzi. Mr. Leo Virant je velik atlet, pravi Amerikanec, ki ljubi čisti šport in ga zna uporabljati v zdravje in zabavo. Tretjo zlato svetinjo je dobil, ker se je ves čas skozi štiri leta gentlemansko in pošteno obnašal, kar se mu šteje v posebno zaslugo. In konečno je dobil četrto zlato svetinjo kot kapelnik godbe na univerzi, pri kateri je marljivo sodeloval. Mladi Virant je star sedaj 22 let, in po dovršenih študijah na Dayton univerzi se bo sedaj podal na Western Reserve univerzo v Clevelandu, kjer bo študiral nadaljne dve leti. Leo je lep vzgled vsem slovenskim mladeničem, kaj premore bistra slovenska glava, pravo gentlemansko obnašanje. Želimo le, da bi pri naših mladih fantih dobil mnogo posnemovalcev. Čislani družini Virantovi v Lorainu gredo naše iskrene častitke. Lahko ste ponosni na svojega mladega sina, ki pride s takim odlikovanjem domov iz višjih šol. Mnogo uspeha v življenju!

SMRTNA KOSA.

V okrajni bolnišnici v Chicagu, Ill., je dne 12. junija po dolgotrajni mučni bolezni umrla Mrs. Mary Sluga, v najlepši ženski dobi, stara 38 let. Pokojna Mrs. Sluga je bila v Chicagu prva slovenska babica, vsled česar je bila med našim ljudstvom obče znana in spoštovana. Pokojnica je bila rojena leta 1887 v Žalnem vrhu, okraj Črnomelj na Dolenjskem; semkaj v Ameriko je prišla pred 22 leti. V Chicagu zapušča žalujočega moža, dva sinova, eno hčerko in več ožjih sorodnikov. Pokojnica je spadala 18 let k društvu Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. Jednote, dalje je bila članica dvora sv. Neže, W. C. O. F., društva sv. Mohorja in društva Krščanskih mater. Vsa društva so ji priredila dne 15. junija krasen pogreb. Naj v miru počiva!

20. LETNICA DR. ŠT. 56.

Društvo sv. Jožefa v Leadville, Colo., obhajalo srebrni jubilej.

Letos je nekaj naših krajevnih društev obhajalo že različne obletnice: 10, 20, 25, in celo 35 letnico. Ta društva se nahajajo v državi Illinois, Indiana, Ohio in Wisconsin.

Ker je pa baš zadnjo nedeljo (14. junija) obhajalo svoj srebrni jubilej drugo najstarejše in drugo največje društvo naše K. S. K. Jednote v zapadni solnčni državi Colorado, društvo sv. Jožefa, št. 56 v Leadville, in ker je to društvo po legi mesta (10,250 čevljev nad morsko gladino) tudi prvo in najvišje slovensko društvo na vsem svetu, zato mu počast in priznanje prinašamo danes sledeče vrstice z našimi najiskrenejšimi čestitkami.

Označeno društvo je bilo ustanovljeno leta 1900 z 12 člani. Ustanovnika društva sta bila Louis Kostelic in Frank Zaitz; oba še danes živita.

Društvo je bilo samostojno do leta 1901, pod imenom "Sokol," leta 1901. je pa pristopilo h K. S. K. Jednoti pod imenom društvo sv. Jožefa, št. 56, K. S. K. Jednote, Leadville, Colo.

Za časa pristopa v našo Jednoto so bili sledeči prvi uradniki: Predsednik John Vidmar, tajnik Louis Kostelic, blagajnik Frank Zaitz, zastopnik Rev. John Perše, kateri še vsi živijo. Slednji je sedaj za župnika v Kansas City, Kans.

Leta 1920 je bilo označeno društvo vpisano v Zlato knjigo K. S. K. Jednote, ko je prejelo prvo nagrado v pridobivanju novih članov za mladinski oddelek. To društvo je pristopilo v bolniško centralizacijo dne 1. marca, 1923. V zgodovini označenega društva je tudi pomenljivo dejstvo, da je baš to društvo priredilo prvo slovensko igro v mestu Leadville, Colo., pod vodstvom tedanjega tajnika brata Al. Kostelec. Tako je to društvo iz svoje blagajne darovalo $500 za gradbo nove slovenske cerkve sv. Jožefa v Leadville, ker je stara pogorela.

Vsled spretnega vodstva uradnikov to društvo osobito zadnji čas lepo napreduje, ker ima sedaj v obeh oddelkih že nad 400 članov. Kako lep napredek tekom 25 let, oziroma od ustanovitve s samo 12 člani! Do vedno večjega napredka je gotovo pripomogel tudi Rev. Jurij Trunk, odkar je prevzel slovensko faro v Leadville; zanimanje za društvo je pokazal tudi s tem, da je postal njegov član in član K. S. K. Jednote.

Odbor za tekoče leto tvorijo kar trije Franki in sicer predsednik Frank Zaitz, ml., tajnik Frank Klun, blagajnik Frank Zaitz, st. Zanimivo je pri tem, da je sobrat Zaitz ml. predsednik društva blagajnikov sin, in da je sedanji blagajnik zaeno tudi ustanovitelj označenega društva ter da je bil tudi prvi blagajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 56, ki se že celih 24 let ponaša s tem, da dviga zastavo K. S. K. Jednote v najvišjem mestu celega sveta, k njegovi 25 letnici ponovno čestitamo in kličemo: Še na mnoga, mnoga leta!

Društvena naznanila in dopisi

NAZNANILO
društva sv. Janeza Krstnika, št. 13, Biwabik, Minn.

S tem opominjam vse one naše člane in članice, ki mi še niso odposlali svojih spovednih listkov, da to storijo v najkrajšem času in sicer najkasneje do 5. julija, v nasprotnem slučaju se bo moral vsakdo sam zagovarjati pri duhovnem vodji K. S. K. Jednote. Jaz bi bil moral že odposlati tozadevno poročilo, toda sem bil prisiljen rok podaljšati do 5. julija t. l., da bodo do istega časa lahko vsi člani in članice listke odposlali.

Jaz nikakor ne mislim, da je kateri med nami, da ne bi bil opravil svoje verske dolžnosti; je pač nekaj takih pozabljivcev, ki listek pozabijo doma, namesto da bi ga donesli s seboj na sejo in ga oddali tajniku pravočasno. Torej odpošljite listke v najkrajšem času! Toliko v pojasnilo in ravnanje!

S sobratskim pozdravom,
Matt R. Tometz, tajnik.

Društvo sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill.

Naznanjam vsem članom našega društva, da bomo imeli svoj piknik dne 21. junija na Kochovi farmi v Lemont, Ill. Vse člane se uljudno vabi, da se gotovo tega truck-piknika vdeleže in tudi pripeljejo svoje prijatelje. Trucki bodo odhajali ob pol 9. zjutraj; čakali bodo na Lincoln in 22nd St. na northwest kornerju pri groceriji Mr. Tomažiča.

Obenem naznanjam, da je bilo sklenjeno na seji, da mora vsak član plačati $1. Ako pride na piknik, dobi za isti dolar "chips," ako pa ne bo navzoč na pikniku, mora vseeno plačati.

Vse one člane, kateri še niste tiketov zadnje veselice poravnali, lepo prosim, da to kmalu storite.

S sobratskim pozdravom,
Josip J. Kobal, tajnik.
1907 W. 22nd St.

VABILO NA IZLET,

katerega priredi društvo sv. Kraljev, št. 98, K. S. K. Jednote v Rockdale (Joliet), Ill., dne 4. julija, 1925.

Izlet ali piknik se vrši na severni strani Rockdale, kamor lahko vsakdo dospe.

Naše društvo uljudno vabi na ta piknik vsa domača in sosedna društva. Če kateri pride s poulično karo, naj se pelje do konca, dokler kara vozi, potem pa bo videl izletnike že od daleč; z avtomobili se pa lahko pripeljete prav do vhoda (gate) piknikovega prostora.

Ta dan bo zelo prijeten za nas, vsled tega upamo, da se naše prireditve vdeležite v polnem številu, da bo toliko boljši uspeh. Pripravljalni odbor bo vse preskrbel, da ne bo manjkalo vsakovrstne zabave in razvedrila za odrastle in mlade. Zatorej ne zamudite te redke prilike. Vsem skupaj že danes kličemo: "Dobro došli! Na veselo svidenje na našem pikniku dne 4. julija!"

Za fino postrežbo jamči pripravljalni odbor.

Joseph Snedic, tajnik.

NAZNANILO
iz urada tajnika društva sv. Jožefa, št. 110, Barberton, O.

Uradno se naznanja vsem članom našega društva, da se je tajniški urad preselil, in sicer na 206 Mount Pleasant Ave., Barberton, O. Torej vsaki izmed članov, ako bo želel priti do tajnika, naj pride na imenovani naslov.

S sobratski mpozdravom,
Joseph Lekšan, tajnik.
206 Mt. Pleasant Ave.

VABILO NA SEJO.

S tem se uljudno vabi vse članice našega društva sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill., da se v polnem številu vdeležite seje dne 28. junija. Prebran bo petmesečni račun. Čitanje računa bo en mesec poprej kakor po navadi, zato ker je naša blagajničarka sestra Frances Drobnič odpotovala v staro domovino na obisk. Sestri Drobnič želimo prav srečno potovanje in srečen povratek nazaj med nas.

Obenem pa opozarjam vse članice na v zadnjem "Glasilu" priobčen razpis posebnega asesmenta 25 centov. Preberite ono uradno naznanilo, da ne bo potreba meni vsaki posebej razlagati.

Nadalje prosim vse članice na potnih listih, da mi pošljete spovedne listke; to storite takoj, ker moram poslati poročilo duhovnemu vodji. Torej vas še enkrat vabim na prihodnjo sejo.

S sosestrskim pozdravom,
Frances Terček, tajnica.

Društvo sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn.

Cenjeni mi sobratje in sosestre: S tem vas prosim, da se gotovo vdeležite prihodnje seje, ki se bo vršila prihodnjo nedeljo, dne 21. junija točno ob 1:30 popoldne. Pridite vsi na to sejo, ker bo več novih in važnih točk na dnevnem redu. Vdeležite se iste polnoštevilno, da bo sleherni znal, kaj se je na seji sklenilo.

S sobratskim pozdravom,
Anton Kolar, tajnik.

Iz urada društva sv. Štefana, št. 187, Johnstown, Pa.

Naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da od zdaj naprej ne bom več pri nobeni seji pobiral dvojnega asesmenta (za en mesec naprej od enih in za en mesec nazaj od drugih), temveč od vseh enako pri vsaki seji samo za oni mesec, v katerem se vrši seja, drugi pa en mesec kasneje, tako da že od enih ne morem pravočasno odposlati asesmenta in moram čakati do prihodnje seje, da še drugi plačajo, se ne more več trpeti, ker to mi povzročuje mnogo nepotrebnih sitnosti in dela; in tudi denarja ne morem nikdar odposlati, da bi bil pravočasno v glavnem uradu; to povzroča tudi večkrat kako pomoto. Vsakdo ve, da imamo vsako sejo za prihodnji mesec, na primer v mesecu maju smo jo imeli za junij, junija jo bomo imeli za julij itd. Kdor torej še ni poravnal asesmenta za junij, naj gotovo to stori najkasneje do 20. junija, da moram denar odposlati še 25. junija.

Pri prihodnji seji dne 28. junija (za mesec julij), ne bom vzel od nobenega člana ali članice asesmenta za mesec junij, razun če bo plačal obenem tudi za mesec julij, za katerega bo ta seja. Kdor se od zdaj naprej ne bo strogo držal po redu in ne bo točno plačeval asesmenta, naj posledice samemu sebi pripiše, kajti nikogar se ne bo več čakalo z asesmentom do druge seje, temveč bom denar odposlal vsak mesec o pravem času, brez ozira koliko članov bo plačalo asesment. Naj tudi nihče ne pričakuje, da bi šel jaz k njemu po asesment v hišo.

Obenem bi ob tej priliki tudi izrazil željo, da bi se člani društvenih sej bolj redno vdeleževali kakor dosedaj.

S sobratski mpozdravom,
Andrej Tomec, tajnik.

Ironwood, Mich. — Cenjeni naročniki "Glasila" čitajo le redko kak dopis iz našega mesta Ironwood, Mich. Ne vem, kaj je temu krivo? In vendar se tudi pri nas kaj novic nabere kakor drugod.

Tudi danes nimam žal nič kaj veselega poročati, kakor samo žalost. Tukaj pri Mr. in Mrs. Joe Marinčič na S. W. 220th St. je umrl 19. aprila t. l. njih sin Johnie Marinčič, star 23 let, in sedaj, 8. junija jim je umrl še sin George, 19 let star, član društva sv. Janeza Krstnika, št. 20, K. S. K. Jednote; pogreb se je vršil dne 10. junija.

Mladi George Marinčič je bil v sredo, 3. junija še zdrav in vesel med svojimi tovariši na nekem prijateljskem sestanku (party). Ker je bilo nekaj gostov iz Montreal, Wis., je šel mladi George po avtomobil v garažo in je odpeljal sosedne fante in dekleta domov. Na poti ga je pa nesreča zadela s tem, da se je kara trikrat prevrnila in mu strla hrbet. Dne 5. junija ga je Dr. Pierpont operiral ob navzočnosti šestih zdravnikov. V nedeljo, 7. junija se je še dobro počutil. Pri bolniški postelji mu je njegova mati delala kratek čas in bil je ves vesel. Večkrat je rekel ljubljeni materi: "Mama, dajte mi poljub! Mama, molimo, da bi jaz okreval! Mama, zdaj pa le idite k počitku, mislim, da bom tudi jaz zaspal; vi ste trudni!"

In res, mater so odpeljali domov, nesrečni George je pa zaspal za — vedno. Čez 10 minut zatem so poklicali domače, ko je bil mladi George že mrtev.

Ta žalostna novica je marsikoga pretresla. Družina Marinčič je torej izgubila v dveh mesecih kar dva sina v najlepši mladeniški dobi. Kako ganljivi prizori so bili na pokopališču! Oče, resen mož. Od njega bi nihče ne pričakoval solz v njegovih očeh. Ali ubogi oče, ko je prišel na pokopališče — kako je plakal: "Oh, moj Johnie, oh, moj George!" In uboga mati. Kako ji je moglo biti pri srcu, ko je videla na sinovem svežem grobu spomenik prvega sina in tako hitro zopet sveži grob drugega sina. Mislim, da ga ni bilo, ki bi ne imel solznih oči pri tem pogrebu.

Pokojni George Marinčič zapušča očeta, Joe Marinčiča, mater Heleno, članico društva sv. Ime Marije, št. 133 K. S. K. Jednote, dva brata, Joseph in Nick, in štiri sestre: Annie, omožena Kalčič, Helen, Mary in Katy; vsi v Ironwoodu. Družini Marinčič izrekam svojo globoko sožalje; vama, Johnie in George pa bodi lahka rodna zemljica; počivajta v miru!

Mary Ritmanič.

Pueblo, Colo. — Dragi gospod urednik: Vem, da se vam bo čudno zdelo, ako se še kateri drugi oglasi iz naše naselbine. V obče je imel sedaj ta posel naš znani coloradski general Janez Dobrepoljčan; ker pa baš sedaj svojo Lizzie "penta" in "fiksa," je zelo busy. Radi tega sem za danes jaz prevzel njegov reportarski posel.

Omeniti moram, kako smo se imeli v Pueblo, dne 7. junija. Bil je v resnici zelo vesel in prijeten večer na koncertu naših vrlih "Prešernovcev;" vdeležba je bila zelo velika.

Tristo coloradskih medvedov! Jaz se nisem tako iz srca smejal že celih 10 let kot oni večer! O, pa ne samo jaz, ampak tudi drugi. Čuli smo krasne slovenske pesmi in videli tudi razne šaljive prizore. Naš pueblski Pavliha nam je take pravil, da smo se morali držati za svoje trebuhe. Vsi so svoje točke izborno izpeljali.

Lahko trdim, da zaman iščete tako izborne pevce, kakor so člani našega pevskega kluba "Prešeren."

Naj tudi omenim, da se je naše veselje spremenilo v veliko žalost, ker nam je nemila smrt iz naše srede iztrgala dragega sobrata in rojaka Antona Prijatelj, člana društva sv. Jožefa, št. 7, K. S. K. Jednote. Navedeni rojak je umrl dne 6. junija, previden s svetimi zakramenti; bolehal je dalj časa. Društvo sv. Jožefa mu je priredilo lep pogreb. Tu zapušča žalujočo soprogo in enega sina. Naj mu sveti večna luč!

Pri nas se vrše sedaj velike predpriprave za bazar društva sv. Jožefa, ki se bo obdržaval prihodnji mesec. Dajte člani in članice. Potrudimo se vsi skupaj, da kaj uspešnega dosežemo. Na razpolago bodo krasni dobitki. Le pridno kupujte tikete!

S pozdravom na vse čitatelje tega lista.

Član društva sv. Jožefa, št. 7.

Chisholm, Minn. — Iz Chisholma že dolgo ni bilo nobenega dopisa v "Glasilu," za to naj napišem par vrstic.

Delavske razmere so vsaki dan slabše, ter je vsaki dan več delavcev brez dela. Hanna Mining Co. je ustavila delo v vseh svojih rudnikih, posledica je sedaj: velika brezposelnost. Rojakom svetujem, naj nikar ne hodijo za delom na Chisholm ter sploh ne na železno okrožje.

Na tukajšnji High School je letos devet Slovencev in Slovenk graduiralo. Med njimi so štiri članice društva sv. Ane, št. 156 K. S. K. Jednote, in sicer: Mary Gregorich, Molly Perusich, Ana Gersich in K. Žužek.

V soboto 13. junija sta si obljubila zvestobo do groba Mr. Rudolf Kmet in Miss Mary Bradach, ženin je član društva Friderik Baraga, št. 93 K. S. K. Jednote, nevesta pa članica društva sv. Ane, št. 156 K. S. K. Jednote. Mlademu paru želimo obilo sreče in blagoslova božjega v novem stanu. **J. S.**

La Salle, Ill. — Mr. Frank Gobler je že nekaj časa sem večkrat prihajal v naše mesto, bolj radi zasebnega opravka, kakor pa v prid svoje tvrdke, Streibich Paper & Stationary Co. iz Peoria, Ill., kjer je on za managerja. Vidno je, da je izvrsten manager, ne le za tvrdko, pač pa sam zase, kajti pregovoril je splošno poznano in najboljše dekle našega mesta, Miss Jean Bruder, hčer občeznanega in spoštovanega mesarja Frank Bruder, da bosta od sedaj naprej skupaj urejevala posle življenja.

Obljubila sta si večno zvestobo in ljubezen v St. Bede College, Peru, Ill., katero je potrdil Rev. V. Šolar, OSB., da je bila zakonska vez postavno sklenjena, spričujeta nevestin brat Henry in Miss Evelyn Strettar iz Pullman, Ill.

Prav lepo in po domače smo se imeli na domu neveste, ko nam kar naenkrat prav po tihem novoporočenca zgineta v večerni mrak. Pravijo, da sta ušla nekam tja v gozde k jezeru Wisconsina, kjer bosta nemoteno za par tednov kovala načrte za srečno življenje. Potem pa se vrneta v Peorio, Ill., kjer se za stalno nastaneta.

Mi pa jima kličemo iz srca: Bog vaju živi, blagoslovi in ohrani mnoga leta.

Poročevalec.

Waukegan, Ill. — Cenjeni gospod urednik; Prosim natisnite to poročilo v vaš dragoceni list. Vedno se kaj čita iz naše cvetoče waukeganske naselbine. Nerazumljivo se mi pa zdi, da se nobeden ne upa sporočiti o našem glavnem delu, namreč o gradbi naše nove farne šole, katera mora sedaj biti naša glavna misel.

Naš častiti gospod župnik se na vse mogoče načine trudijo, da bi se kmalu uresničila njih želja, namreč da bi imeli šolo, na katero bi lahko bili vsi ponosni. Bog daj, da bi se vsi farani zavedali svoje svete dolžnosti. Kako močno potrebujemo novo šolo, v kateri prejme naša mladina pravo katoliško vzgojo. Farani, podajmo si roke ter delujmo složno za blagor in čast naše župnije.

To leto imamo štirinajst graduantov iz osmega razreda, in upamo, da bo to število narastlo vsako leto. Prva čast gre seveda našim častitim sestram, katere so se trudile, da so otroci tako izvrstno dovršili osmi razred. Častitam tudi starišem teh graduantov. S ponosom lahko gledajo na pretekla leta, ki so žrtvovali noč in dan, da bi vzgojili svoje otroke v pravem katoliškem duhu. Zraven tega se pa tudi uče svoj ljubi materni jezik.

Naznanjam tudi, da bo naša šolska predstava v nedeljo 21. junija. Ta igra je pod spretnim vodstvom naših Benediktinskih sester. Človek se ne more dosti nagledati tistih iger, katere one za vprizoritev naučijo. Jaz sem že videl veliko programov ali kakor se sliši, bo ta šolska predstava ena izmed najlepših, kar smo jih še imeli. Torej, vabim vse slavno občinstvo v Waukegan in North Chicagu, da pridejo in se prepričajo, kako se zna postaviti naša mladina iz šole Matere Božje. Povabite tudi vaše prijatelje in znance iz vseh okolic, da pridejo pogledat; jim bomo kar najbolj ljubeznivo postregli. Še enkrat vam kličemo: Dobro došli!

Prelepi mesec majnik, ki je posvečen Materi Božji, smo cerkev zelo pogosto obiskovali; vsak dan smo imeli sveto mašo ob 8. uri. Naši zvesti Slovenci so še posebno pokazali, kako zelo ljubijo Mater Božjo s tem, da so ji donašali sveže cvetlice Dekleta Marijine Družbe in Marijini vrtec so tako lepo prepevale slovenske pesmice vsaki dan med sveto mašo, da bi imel človek kamenito srce, če ne bi naredilo noben vtis nanj. Tudi to petje je pod vodstvom naših častitih sester.

Še enkrat vse uljudno vabim dne 21. junija na šolsko slavnost. **Faran.**

Denver, Colo. — Kakor v marsikateri drugi naselbini, tako je tudi pri nas glede dela bolj slaba. Rojaki, ne hodite torej semkaj iskat zaslužka, ker ga ne boste dobili; še dosti naših rojakov mora vsled brezdelja počivati.

Naj še nekoliko omenim dan 1. junija, ko je stopila v zakonski stan naša občeznana Slovenka Miss Frances Erjavec s svojim zaročencem, Mr. Louis King-om. Ženitovanje, oziroma svatba se je vršila na nevestinem domu. To vam je bila v hiši velika gnječa in povsod, da se je vse trlo. Bilo je tudi vse tako veselo, da kaj takega že dolgo ne pomnimo. Vse je plesalo in se veselilo. Čemu pa tudi ne? Saj je bila nevesta ves čas njenega samskega življenja zelo priljubljena med tukajšnjim narodom. Bila je ustanovnica slovenskega dramatičnega in pevskega društva "Slovenec," dalje je bila jako spretna igralka pri raznih gledaliških predstvaah. Ko se je tukaj zgradilo slovensko-hrvatsko cerkev, je bila ona prva cerkvena pevka. Marsikdo je že rekel o njenem petju, da takega lepega glasu, kot ga ima Erjavčeva Francka, še ni nikjer slišal.

Obema novoporočencema želim obilo sreče in blagoslova Božjega v zakonskem stanu. In vam, Erjavčev oče pa kličem, da bi se kaj kmalu videli na drugi svatbi, ker imate še eno tako krasotico!

S pozdravom,
Eden izmed navzočih.

Joliet, Ill. — Cenjeno uredništvo: Dne 5. junija zvečer ob 8. uri je zatisnil svoje trudne oči po dvamesečni mučni bolezni rojak Joseph Buchar na 527 Marble St. Pokojni je trpel hude bolečine v grlu. V njegovo truplo ni prišlo nobene hrane več skoro že dva meseca in še celo voda ni mogla v želodec. Mož je trpel takoto in vse je potrpeljivo prenašal vdan v božjo voljo. Mož je bil v najboljših letih pri moči in močne narave. Rojen je bil na Kranjskem v vasi Reka, fara Prežganje, okraj Litija. Tam zapušča tri brate in eno sestro. Tukaj žaluje za njim dobra soproga, štirje sinovi in štiri hčere. En sin je oženjen in ena hči omožena. Pokojni je bil skrbni oče svoji družini. Spadal je k društvu sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote, društvu Modern Woodmen k društvu Presvetega Imena. Bil je vobče spoštovan in priljubljen. To je pokazal njegov pogreb, katerega se je vdeležila mnogoštevilna množica, tako pogrebne maše, ki se je služila z leviti v slovenski cerkvi sv. Jožefa, kakor tudi sprevoda na pokopališče, ki se je vršil dne 8. junija ob 9. uri. Naj počiva v miru in večna luč naj mu sveti!

Dne 3. junija je pa preminul znani rojak Frank Bambich, 1109 N. Hickory St. Umrl je v bolnišnici sv. Jožefa na operaciji za slepičem, previden s svetimi zakramenti za umirajoče. Pokojni je bil gostilničar že več let, miroljuben in pošten in vsak ga je spoštoval. Star je bil 41 let, ter zapušča mlado ženo in štiri otroke, dva brata in eno sestro. Pogreb se je vršil dne 6. junija s peto sveto mašo v cerkvi sv. Jožefa. Pokojnemu so izkazali zadnjo čast mnogoštevilni prijatelji in znanci, kakor tudi društva, h katerim je spadal. Sveti naj mu večna luč in naj v miru počiva!

Dne 6. junija je preminula Evlalija Tomko, tudi v bolnišnici sv. Jožefa, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, stara 25 let. Trpela je na srčni vodenici šest mesecev. Zapušča žalujočega moža in šest let staro hčerko. Na mrtvaškem odru je ležala pri svojih stariših, Josip in Mary Jurjeviču, 1201 Broadway St. Pogreb se je vršil dne 9. junija iz hiše žalosti v cerkev sv. Jožefa, kjer se je darovala pogrebna sveta maša za pokojno in od tam na pokopališče sv. Jožefa. Bog ji daj večni mir in pokoj!

Poročevalec.

Novice iz Springfielda, Illinois.

Nagla smrt. — V soboto, dne 23. maja o poldne se je bliskoma raznesla tužna vest, da je naglo in nepričakovano umrla gospa Fanny Potnik, soproga g. Johna Potnika, našega slovenmešanim blagom. Še ves doskega trgovca z grocerijo in poldne je gospa Potnik delala v štacuni in stregla strankam ter je ravno pripravila obed za družino, ko jo prime srčni krč, in predno jo je mogla doseči zdravniška pomoč, je že bila nezavestna in je v par minutah tudi izdihnila. Skupaj prihiteli sosedje so storili vse, kar so vedeli in znali, da bi umirajoči pomagali. Častiti gospod župnik jej je podelil sveto odvezo in poslednje olje, še predno je umrla. Še le pet minut, predno jej je postalo hudo je še z gospodom župnikom po telefonu govorila, petnajst minut pozneje je bila duša že v večnosti.

Gospa Potnik-Ovnič je bila rojena leta 1882 v Grižah na Štajerskem. Kot dekle je služila v trgovini v St. Pavlu pri Preboldu, odkoder je leta 1909 prišla v Springfield. Tukaj se je poročila s Frankom Potnik, ki je pa že leta 1911 umrl. Kot vdova se je poročila z Johnom Potnik. Rajna zapušča svojega soproga in štiri nedorastle otroke, od katerih najstarejši, William, hodi v visoko šolo, hčerki, Mary in Frances v slovensko šolo sv. Barbare in najmlajša, Bertica, je še komaj štiri leta stara.

Rajna gospa Potnik je bila zelo priljubljena med Slovenci in Američani. Trgovino je vodila z veliko spretnostjo in sijajnim vspehom.

Bila je usmiljenega srca in dobrodelne roke. Svojemu soprogu je bila zvesto udana žena, svojim otrokom pa vzgledna, skrbna in krščanska mati. Slovenski jezik je ljubila z vso vnemo slovenskega srca. Govorila je pa tudi lepo in pravilno angleščino ter dobro nemščino.

Njen pogreb iz slovenske cerkve je bil nad vse veličasten. Mnoge narodnosti so bile obiloštevilno zastopane. Razun Slovencev so se pogreba vdeležili tudi Slovaki, Hrvatje, Poljaki Litvini, Ogri, Irci ter tudi mnogo nekatoliških Amerikancev, kar je vse jasno kazalo, kako so jo vsi spoštovali in ljubili radi njenega blagega značaja in usmiljenjenega srca.

Častiti gospod župnik Mažir je v svoji pridigi omenil, da Potnikova družina spada med one dobre Slovence, ki še nikoli niso odrekli, za karkoli jih je on prosil v imenu cerkve in šole ali v prid župnije in naroda. V opravljanju svojih duševnih dolžnosti je bila gospa Potnik zelo skrbna in vestna.

Rajna gospa Potnik je bila tudi predsednica društva sv. Rozalije, št. 140, K. S. K. Jednote. Tudi to svojo službo je vestno in z veliko vnemo opravljala. Sestre članice društva sv. Rozalije jo bodo zelo pogrešale. Gospodu soprogu in ljubim otrokom izrekamo srčno sožalje, neumrjočo dušo rajne pa priporočamo vsem prijateljem in znancem v pobožne molitve.

Nova dvorana "Slovenija." — Delo pri novi naši dvorani dobro napreduje. Dvorana bo dovolj velika za naše razmere in zelo pripravna za vsakovrstne prireditve, gledališke igre, koncerte, bazarje, sejme, večerje, bankete, obhajanje porok, srebrnih in zlatih, plese itd. Našim društvam bo dvorana zelo dobro došla za zborovanja in shode. Dvorana sicer ne bo docela zgotovljena do 21. junija, vendar v toliko, da se bo v njej mogla vršiti šolska veselica in graduiranje.

Vabilo na šolsko veselico. — V nedeljo, dne 21. junija bomo obhajali sklep naše šole. Pri sedmi sveti maši bo naših 11 graduantov in graduantinj sprejelo sveto obhajilo v zahvalo za vspešno končanje osmih razredov naše šole ter za vse prejete dobrote tekom minulih osem šolskih let.

Zvečer ob 7:30 se bo vršila velika šolska veselica v naši novi dvorani "Slovenija." Vspored bo zelo obsežen, toda ne predolg. Anton Sedlakov orkester bo sviral med odmori. Na vsporedu je petje, godba, deklamacije, gledališka igra. Častiti gospod župnik Mažir bo graduantom podelil diplome in certifikate za vstop v visoke šole.

Slovenci iz Springfielda in okolice ste vsi najuljudneje po vabljeni. Pridite z vašimi prijatelji. **Poročevalec.**

ZAHVALA.

Podpisana izrekam tem potom glavnemu uradu K. S. K. Jednote lepo zahvalo za tako hitro in točno izplačano posmrtnino v znesku tisoč dolarjev po mojem blagopokojnem soprogu John Jadrichu, članu društva sv. Vida, št. 25 K. S. K. Jednote, Cleveland, O.

Jaz torej dično K. S. K. Jednoto toplo priporočam vsem Slovencem in Slovenkam širom Amerike, tako tudi vsem bratom Hrvatom.

Mrs. Ana Jadrich,
1426 E. 40th St.
Cleveland, O., 10. junija, 1925.

SVOJI K SVOJIM!

Poč. pisani toplo priporočam rojakom Slovencem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi veliko izbero čevljev za ženske, sprejmem tudi naročila za nove moške obleke po meri.

JOHN GERM,
Slovenski trgovec.
817 East C. St. Pueblo, Colo.

SLAVNOSTNI DAN V LORAIN, O.

(Konec)

Kot prvi govornik na katoliškem shodu je nastopil domači župnik Rev. J. Kraker, ki je pred vsem zborovalcem pozdravil v imenu cele fare. S tem, da so se vdeleženci shoda zbrali v Slovenskem Narodnem Domu so pokazali, da se ne sramujejo svojega jezika, narodnosti in tudi ne svete vere.

Da smo Slovenci, smo lahko ponosni. Čeravno je ta narod bolj majhen, je pa zato zelo kulturen. Kot katoliški Slovenci se ne smemo nikdar sramovati našega verskega prepričanja; tudi na to bodimo vedno ponosni.

Kaj je pravzaprav naprednost? To, kar vidimo pri narodu uspešnega in dobrega za občni blagor. Naprednost se kaže le na storjenih dobrih delih za svojega rojaka in za bližnjega. Kot napredni katoliški Slovenci v Ameriki smo na našo zgodovino tudi lahko ponosni. Imamo številne cerkve, šole, dvorane, podporna in kulturna društva. Vse te sadove naše naprednosti lahko vedno pokažemo; čemu bi se torej sramovali našega verskega prepričanja?

Ali ni sveta katoliška Cerkev najstarejše društvo na svetu; stara je že skoro 2000 let in bo še ostala do konca sveta? Tudi sveta Cerkev je imela dosti sovražnikov, ki je niso mogli uničiti.

Ameriški Slovenci smo lahko ponosni na veliko število naših duhovnikov in misijonarjev. Naša zgodovina se blišči z imeni peterih škofov: Baraga, Vertin, Mrak, Stariha, Trobec. imeli smo opata Ločnikarja, vnetega misijonarja Pirca, Lavtižarja, ki je v svoji misijonski službi zmrznil, Msgr. Buha itd. Naj nam naši "naprednjaki" pokažejo imena svojih zasluženih mož, katere slavi tudi Amerika!

Bodimo ponosni na današnjo slavnost kot verni sinovi ameriške Slovenije in Strica Sama. Bodimo pa tudi ponosni na našo K. S. K. Jednoto, ki že toliko let hodi po svoji pravi začrtani poti in sledimo vedno pravi luči — Luči Kristusovi!

Gospod župnik je žel za svoj navdušen govor buren aplavz.

Zatem smo čuli na odru nekaj novega, nad vse ganljiv duet "Upanje," katerega sta peli Miss Paulina Ambrožič in Mrs. Frances Tomažin s spremljevanjem klavirja (Miss Mary Ambrožič). Besedilo te pesmi je prestavljeno iz žnane angleške pesmi "Whispering Hope," koje melodija mora človeku segati v srce. Na občno zahtevo občinstva so pevke dodale še eno lepo pesem "Studenček pod skalo."

Temu je sledil govor sobrata Antona Strniša, predsednika društva sv. Vida, št. 25 K. S. K. Jednote, ki nam je znan z že mnogih katoliških shodov; kar brat Strniša govori, je vse globoko premišljeno in stvarno.

Ta dan nam je zopet jasno orisal pomen katoliških shodov, kjer naj bi se naš narod utrjeval v verskem prepričanju po vzgledu prvih kristjanov, ki so neustrašeno nastopili za svoja načela. Žal, da je dandanes med verniki preveč mlačnosti in brezbrižnosti. K sklepu je še navduševal navzoče, da se vsi oklenemo naše dobre katoliške podporne matere, K. S. K. Jednote.

Zatem je bil pozvan k besedi burno pozdravljen Jednotin tajnik, sobrat Josip Zalar, ki je najprvo čestital društvu št. 85 k 20 letnici obstanka in k razvitju bandera. Dalje je v navdušenih besedah povdarjal veliko važnost ženskih društev in razložil zgodovino ženske enakopravnosti pri K. S. K. Jednoti. Čast in priznanje društvu Marije Čistega Spočetja, št. 85 v Lorainu, ki je po starosti četrto najstarejše žensko društvo pod okriljem naše Jednote. Dandanes spada h K. S. K. Jednoti že 38 krajevnih ženskih društev z nad 6,200 članicami; v obeh oddelkih pa znaša število članic nad 10,000.

Številke nam govore, da so zadnja leta, osobito tekom minule kampanje baš naša ženska društva najbolj napredovala; zato zaslužijo naše vrle sosestre največ priznanja.

Govornik je dalje čestital navzočim ustanovnicam društva k 20 letnemu jubileju.. Naj jih novo bandero opominja še k nadaljni sosestrski ljubezni in spoštovanja. Čestital je tudi društvu sv. Cirila in Metoda, št. 101, K. S. K. Jednote in celi fari, ker se je v pravi slogi priredilo današnjo slavnost. K sklepu je brat tajnik Zalar še razložil velik pomen našega mladinskega oddelka in 20 letnega zavarovanja.

Kakor vsem ostalim govornikom, se je predsedatelj tudi bratu glavnemu tajniku iskreno zahvalil za njegov krasen govor.

Temu je sledila krasna solo pevska točka "Rožmarin," katero je nad vse ljubko in fino zapela Miss Mimmie Virant.

Kot predzadnji govornik je nastopil brat John Zulich, nadzornik K. S. K. Jednote, naglašajoč, kako vneto so se naši pradedje borili za sveto vero. V današnjih, razburkanih časih tudi mi ne smemo v tem oziru ostati malomarni, Pazimo in glejmo pa tudi na našo dragoceno svetinjo, katero bomo zapustili našim potomcem, to je naša K. S. K. Jednota.

Zatem je še urednik "Glasila" izpregovoril nekaj besed povodom 20 letnice društva in razvitja zastave. Današnji dan naj ostane v zgodovini naselbine Lorain v trajnem spominu, ker danes proslavljamo tudi skupno pobratimijo v Slovenskem Narodnem Domu. Naj ne bo v bodoče med Slovenci v Lorainu nobene meje več in nobenega strankarstva. Katoliško misleči rojaki so se zbrali na tem shodu v Slovenskem Narodnem Domu v znamenje sprave in prave bratske ljubezni. Cerkev in Slovenski Narodni Dom naj bi vsakdo vedno cislal in visoko cenil.

Nato je sobrat Josip Svete prečital došle brzojavne in pismene čestitke od sledečih glavnih uradnikov: Sestra Marie Prisland, podpredsednica; sobrat J. Grahek, blagajnik; sobrat Dr. J. V. Grahek, vrhovni zdravnik; sobrat Martin Shukle, nadzornik; sobrat J. R. Sterbenz, predsednik porotnega odbora; sobrat Martin Kremesec, porotni odbornik; društvo sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill., po tajniku sobratu Louis Železnikarju; društvo sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O., po tajnici sestri Jennie Ozbolt; sobrat Jakob Stergar, ustanovnik in član društva sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind.; Rev. B. J. Ponikvar, župnik cerkve sv. Vida, Cleveland, O., Rev. L. J. Virant, kaplan cerkve sv. Vida, Cleveland, O.; Rev. Milan Slaje, pomožni župnik, Collinwood, O.; Rev. A. L. Bombach, župnik cerkve Presvetega Srca Jezusovega, Barberton, O. in Rev. Josip Škur, župnik slovenske cerkve v Pittsburgh, Pa.

Vsem tem so zborovalci v zahvalo trikrat zaklicali: Slava!

Neposredno pred zaključkom shoda, okrog 6. ure zvečer se je glavni predsednik, brat Anton Grdina še enkrat lepo zahvalil vsem navzočim, ker so v taki vročini vstrajali do konca. Osobito iskrena zahvala gospodu župniku Rev. Krakerju, pripravljalnemu odboru, sobratu Svetetu, sobratu Balantu, odbornikom vseh društev in celi naselbini. Dalje je povdarjal važnost sloge med duhovnikom in farani, kajti nobena naselbina ne more biti srečna in zadovoljna, ki nima tudi slovenskega duhovnika. Zaradi tega je treba z duhovnikom vred delati za povzdigo vere in naroda.

Shod je bil zaključen nekaj minut po 6. ure z molitvijo, katero je opravil Rev. J. Kraker. Po dokončanem shodu so bili zunanji gostje v spodnji dvorani Slovenskega Narodnega Doma pogoščeni še z okusno večerjo, nakar so se vdeleženci povsem zadovoljni vrnili na svoje domove.

—o—

PROTEST IN RESOLUCIJA.

Mi, podpisani Slovenci in Slovenke iz Forest City, Vandling in Browndale, Pa., odločno protestiramo na vedne napade v slovenskih nazadnjaških in brezverskih listih, posebno pa v "Glas Naroda," v kolonah "Peter Zgaga" na sveto vero, sveto Cerkev in njene služabnike, duhovnike, posebno na Rev. Father Zakrajšek-a, Rev. Dr. Hugo Brena, in slednji čas na Rev. Trunka. Prepričani smo o njih gorečnosti in požrtvovalnosti za resničen napredek slovenskega naroda v Ameriki in za sveto vero.

Dalje se napada glavnega predsednika K. S. K. Jednote, Mr. Anton Grdina. Njegova dela in rezultat dovolj glasno pričajo, da vsak poštenjak lako sodi o njegovi agilnosti za res dobro stvar, in radi tega dobro znamo, da vaši napadi na njega so samo iz zgolj mržnje in pa strahu, ker bije zadnja ura vašega zaslepljevanja.

Zatorej je sklenjena naslednja resolucija, da bomo mi branili načela naših očetov in biser svete vere; branili naše borite-lje kakor častitega Father Kazimir Zakrajšeka in sploh vso slovensko duhovščino; branili se bomo proti vsem napadom na našega predsednika K. S. K. Jednote, Mr. Grdina, kakor tudi na vse ostale uradnike in sploh vse članstvo. In zatoraj zahtevamo, da se takoj preneha z vsemi napadi na sveto vero, K. S. K. K. Jednoto, na našo častito duhovščino in sploh na vse treznomisleče Slovence v Ameriki, ker ne bomo nič več prenašali vaših neslanosti v vaših kolonah pod nikakimi krinkami. In ako to ne pomaga, bomo znali organizirati kampanjo, da iztrebimo vse nam sovražne liste iz vseh katoliških hiš. Čas je tukaj in ena beseda treznim in pametnim bo dovolj. Ali pripoznavate vi, naprednjaki, da se ljudstvo zaveda in prebuja in vašega "farbanja" je že sito.

Ne prosimo nikakega premirja, ampak to zahtevamo in povemo vam "svaka sila do vremena."

Dopis v štev. 131 "Glasu Naroda" iz Steelton, Pa., podpisan "Sacerdos?" Dosti ne damo na opazko v koloni Peter Zgaga in na nje resničnost, toda ako je resnica, potem žalostno; smili se nam in obžalujemo in pomilujemo dotičnega dopisnika. Smo li res že tako daleč zabredli? Bog pomagaj!

Forest City, Pa., 8. junija, '25.

Joseph Kamin, Anna Kamin, Joseph Ponikvar, Mary Ponikvar, Gregor Gregorich, Anna Gregorich, Matija Grum, Terezija Grum, John Grum, Mary Grum, Karol Kovacic, Sophie Kovacic, Joseph Bucinel, Sophija Bucinel, John Sivic, Mary Sivic, Mary Svigel, Anna Gercman, Jno A. Dečman, Anton Kužnik, Louis Kužnik, John Bregar, Ana Bregar, Frank Laush, Mary Laush, John Molek, Agnes Molek, Anton Molek, John Kovačič, Frank Pancar.

—o—

PROTEST.

Članice društva Marija Pomagaj, št. 78 K. S. K. Jednote v Chicago, Ill., zbrane na izvanredni društveni seji dne 12. junija, 1925, so sklenile, da se najodločnejše protestira proti dopisu v listu "Glas Naroda," objavljen v štev. 130. z dne 4. junija t. l. iz Chicaga, Ill., z podpisom "Članica dr. št. 78, K. S. K. Jednote."

Članice društva Marije Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote izjavljajo:

Da ne verjamejo, da je to pisala ženska roka, še manj pa kaka članica društva Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. Jednote;

da so pod utisom, da je nekdo zlorabil društvo št. 78, K. S. K. Jednote, in chicaško naselbino,

da one smatrajo, da je bil namen datičnega dopisa zanetiti prepir med društvo št. 78 in glavnem predsedniku K. S. K. Jednote.

Zatorej društvo Marije Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote najodločnejše prostestira proti listu "Glas Naroda," ker se umešava v društvene, Jednotine in naše verske zadeve. Ako se nam bo zdelo kaj napačnega, rešile bomo to na društveni seji, ter priobčile v lastnem "Glasilu." Listu "Glas Naroda" pa kličemo:, roke proč od našega društva in Jednote!

Sobrata Anton Grdina pa smatramo kot enega izmed najbolj delavnim in za Jednoto vnetih glavnih predsednikov K. S. K. Jednote.

Za društvo Marija Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote.

Mary Kobal, predsednica.
Julia Gottlieb, tajnica.
Marija Gregorich, blagajničarka
Chicago, Ill., 13. junija, 1925.

MOJA IZJAVA.

V listu "Glas Naroda," št. 130, je bil priobčen dopis iz Chicago, Ill., z podpisom "Članica društva št. 78, K. S. K. Jednote." Ker se pa mene sumniči, da sem jaz pisala omenjeni dopis, zatorej jaz podpisana javno in pod častno besedo izjavljam, da nisem zgorej omenjenega dopisa niti pisala, niti poslala listu "Glas Naroda." Sploh o tem dopisu meni ni bilo ničesar znanega, dokler ga nisem čitala priobčenega v listu "Glas Naroda."

Frances Laurich,
članica dr. Marija Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote.
Chicago, Ill., 14. junija, 1925.

—o—

PREKMURJE.

Spisal dr. M. Slavič

(Nadaljevanje.)

Civilni komisarijat je imel dalje velike težave s popravljanjem šol. Šole so veliko trpele po vojakih, ki so se vrstili s spremembami vlad, nikogar pa ni bilo, ki bi povrnil velikanske škode pri splošni draginji. Zato je vstajal iz pokvarjenih šol le polagoma razred za razredom, šola za šolo.

Veliko je imel upraviti komisar Berbuč tudi z občinskimi gerenti, da jih je privadil uradovati. Te posle so opravljali prej ogrski notarjuši, izvežbani državni nastavljenci. Domači ljudje niso imeli pri tem delu ničesar opraviti. Zato niso bili vajeni uradovanja, ne glede na to, da slovenskih šol niso obiskovali in se torej tudi v prekmurščini niso nikdar učili pisati. Že takrat se je mislilo na to, da bi se vršili učni tečaji za župane. Do izvršitve teh načrtov pa je prišlo v jeseni, 1920. Po odobrenem načrtu je vodil te tečaje za župane po tri dni v Dolnji Lendavi, v Murski Soboti in v Križovcih gerent Božidar Sever.

Obilo posla je imel komisar v svojem uradu samem. Ves dan so prihajale stranke; če je kje obtičala aprovizacija, če ni prišla kaka podpora v pravem času, če s kako šolo ni šlo naprej, če se je na meji opazilo kaj sumljivega, o vsem je moralo reševati v Malem gradu sredi vrtnih nasadov ob periferiji mesta, kjer je bil urad civilnega komisarijata za Prekmurje.

Dasi je bolehal, si Bogumil Berbuč ni dal miru, ampak vestno in neutrudljivo je delal ves predpoldan in ves popoldan do noči: miza je morala biti prazna aktov. V zimskih večerih je delal istotako v uradu do 7. ure zvečer ter prihajal po blatni in z vode polnimi jarki obdani cesti z laterno v roki od Malega grada v Dobrajevo gostilno, kjer je bila uradniška menza.

Nekaj posebnega je bila ta uradniška menza. Po njej se je poznala moč jugoslovanske uprave. V začetku jih je bilo pri mizi po pet. Število je kmalu narastlo na deset, dvajset. Nekaj uslužbencev je odšlo že v drugo gostilno, Benkovo pri "Slonu," kjer je bil prvi slovenski napis. Čez nekaj časa je bilo tudi tu vse pretesno in ustanovila se je posebna uradniška menza v lastni režiji v Velikem gradu. Pri Dobraju je ostalo le nekaj začetnih gostov. Sčasoma so si nekateri ustanovili tudi lastno ognjišče, če so bili tako srečni, da so dobili primerno stanovanje.

Poleg uradniških poslov še je imel komisar različna komisijska potovanja. Moral je v slabem zimskem vremenu že jako bolan pregledovati mejo, da se izvrše predpriprave za razmejitveno komisijo. Razen drugih ogledov ga je pot vodila večkrat v Dolnjo Lendavo. V tem času je namreč dolnjelendavski gerent Sever ustanovil zvezo županov dolnjelendavskega okraja, ki je imela vsak mesec svojo sejo, na kateri so se informirali župani o vseh tekočih zadevah, so dobivali razna navodila, so stavili razna vprašanja in razkrivali svoje zahteve. Bili so to nekaki mesečni poučni tečaji, na katerih je govoril komisar in razni povabljeni strokovnjaki. Teh sej se je vdeleževal in na njih govoril tudi dolnjelendavski vojaški poveljenik polkovnik Mundžić, ki si je kot odločen srbski poveljnik s svojim prijaznim občevanjem z ljudstvom, s svojim upoštevanjem njih želj in potežkoč, s svojim stikom z ljudstvom vobče znal pridobiti ugled, spoštovanje in ljubezen naših Prekmurcev.

Za 17. marca, 1920 je sklical Berbuč prekmurski "parlament" k tretjem zborovanju, na katerem se je dajal račun, kako deluje že jugoslovanska uprava, kako se upeljuje šolstvo, kako se skrbi za vse potrebe prekmurskega ljudstva, obenem pa so se delali načrti za prihodnje delovanje. Tega zborovanja se je udeležil kot delegiran zastopnik ljubljanske vlade poverjenik za uk in bogočastje dr. Karel Verstovšek, ki je dajal točna, jasna, pa tudi odločna pojasnila o vseh zadevah, ki so se sprožila od različnih govornikov. Nadziral je ob tej priliki tudi gimnazijo v Soboti in nekaj ljudskih šol.

Celo Berbučevo dobo še mir z Ogrsko ni bil podpisan. Šele sredi januarja, 1920 so ogrski delegaciji predložili mirovne predloge, od zastopnikov velesil Clemenceau, Lloyd George, Nitti, Matsu, v seji, pri kateri je govoril grof Albert Apponyi v francoskem, angleškem in italijanskem jeziku.

Avstrijc so imeli opravka z mirovno pogodbo od 2. junija do 10. sept mbra, torej tri mesece. Ogri pa so zavlačevali podpis skoro pet mesecev. Štiri nasledstvene države Avstro-Ogrske, Rumunije, Jugoslavije, Češkoslovaške in Poljska so sklenile, da nastopajo skupno proti zahtevam Ogrske. Šele 4. junija 1920 je podpisal mir v imenu Ogrske kot vodja delegacije dr. Avgust Bonard.

Bogumil Berbuč je željno pričakoval tega trenutka, da bi se po sklenjenemu miru lahko mirno delalo za blagor Prekmurcev. Za ta slavnostni dan, ko bo podpisan mir, je nameraval izdati do tedaj še edini prekmurski list "Novine," ki gg je tudi vlada rabila za svoje uradne objave, na vladne stroške v povečani in slavnostni obliki. Sam je skrbel, da so mu za to številko obljubili slavnostne članke različni možje, ki so se zanimali za javno življenje v Prekmurju. Tudi eden izmed evangeljskih župnikov mu je obljubil prispevek. Iskal je namreč stika tudi ž njimi, da bi jih pridobil za aktivno sodelovanje z jugoslovansko upravo.

Predno pa se mu je izpolnila ta srčna želja, ga je želodčna bolezen, na kateri je bolehal že dalje časa, vrgla na bolniško postelj. Še na njej je uradoval naprej in sprejemal stranke, dokler ni smrt pretrgala niti življenja prvemu definitivnemu političnemu šefu jugoslovanskega Prekmurja v njegovi najlepši moški dobi dne 9. maja, 1920.

Namesto slavnostne številke so imele "Novine" žalno obvestilo, malo prej kakor je bil podpisan mir 4. junija, 1920. Prekmurci so žalovali za Bogumilom Berbučem, v velikem številu so se vdeležili pogreba. Ker je bil prepeljan v Ljubljano, se je pri žalnem sprevodu na meji Prekmurja, v Radgoni, poslovil od ranjega prekmurski voditelj Klekl, ki se mu je zahvalil za njegovo požrtvovalno ljubezen do Prekmurja. V Ljubljani se je vdeležil pogreba dne 13. maja predsednik deželne vlade dr. Brejc s člani vlade in uradniki; ob odprtem grobu pri Sv. Križu v Ljubljani pa sta tolažila za Milčetom žalujočo mlado vdovo ter starega očeta poslanca Berbuča sotrudnika rajnega pri delu za prekmurske meje, inženir Wolfhardt in dr. Slavič.

c) Pod tretjem in zadnjem civilnem komisarjem Lipovškom.

Tretji civilni komisar za Prekmurje je bil dr. G. Lipovšek, rodom iz štajerskega Posavja. Doba njegovega službovanja v Prekmurju se lahko označuje kot prehod v normalne razmere.

Dne 29. junija, 1920 je pripeljal 25 Prekmurcev k obisku regenta Aleksandra v Maribor, ki so se poklonili regentu po posebni deputaciji, ki ji je bil na čelu narodni voditelj Jožef Klekl, starejši.

Podpis trianonske mirovne pogodbe dne 4. junija, 1920 se ni posebej slavil, ampak ratifikacija miru po ogrski vladi dne 15. novembra, 1920. Za ta važen čin je poslal komisar vsem župnijskim, županskim in šolskim vodstvom sledeči razglas, ki se je javno razglasil in pribil na javnih prostorih.

Uradni razglas prebivalstvu Prekmurja!

Gospod predsednik deželne vlade za Slovenijo v Ljubljani mi je z brzojavko z dne 16. novembra, 1920 naznanil, da je po došlih vesteh madžarska zbornica v Budimpešti dne 15. novembra, 1920 ratificirala (odobrila) trianonsko mirovno pogodbo.

S tem historičnem dejstvom je postalo Prekmurje, katero so zmagosnosne naše čete zasedle dne 12. avgusta, 1919, sestavni del Jugoslavije. Madžari, oziroma njihova narodna skupščina se je svečano za večne čase odrekla vsem pravicam do Prekmurja.

Prebivalstvo! Z odkrito ljubeznijo te sprejema naša slavna, lepa domovina. Kakor se je razveselil oče nad najdenim zgubljenim sinom, tako te prisrčno objame radostne volje v svoje naročje mati Slovenija. Po težkih dobah svetovne vojne, po usodepolnih dneh prevrata in po burnih dogodkih po prevratu — spominjam na vlado bele in rdeče garde, komunistov itd. — je nastopil za Prekmurje novi čas, čas miru in reda.

Slobodni in z radostnim srcem se povrnimo zopet k rednemu delu! Domovina naša nas vse rabi! Vsakdo, kmet, delavec, uradnik in meščan izpolnjuj svoje dolžnosti!

S polnim zaupanjem se obračaj, državljan, do pred postavljenih oblasti, katere bodo delile z enako mero pravico med siromake in bogatine.

Doba slobode in napredka je tedaj po tolikih stoletjih robstva vendarle prišla!

Prekmurci! Presrečnega se čutim, da je baš meni usojeno naznaniti vam ta velepomembni državni čin. Čutim se v duhu z vami, ki še niste mogli pozabiti nedavno minulih strašnih časov. Izlijmo svoja čuvstva do svoje države, ki nam jamči za mir in red, za varnost posesti in življenja, v hvaležni klic:

Blagoslovi Bog našo ujedinjeno domovino, naše kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev!

Murska Sobota, 17. nov., 1920.

Civilni komisar za Prekmurje:
Lipovšek, s. r.

Znamenje, da prihajajo za Prekmurje normalne razmere, so bile tudi volitve za ustavotvorno skupščino 28. novembra, 1920. Prekmurci so postavili svoje kandidate samo po dveh strankah, po "Slovenski ljudski stranki" in "Domači verstveni (gospodarski) stranki.." Domacs versztvena stranka, ki jo je podpirala Jugoslovanska demokratska stranka z nanovo ustanovljenim "Prekmurskim glasnikom." (Po volitvah je list za nekaj časa prenehal. Sedaj zopet izhaja. Važno besedo ima pri njem Vinko Šeruga, pisar pri okrajnem glavarstvu, bivši sourednik boljševiških, Kleklu vzetih "Novin.")

(Dalje prihodnjič)

ČE VAS TARE REVMATIZEM,

če bolehate na ledicah, jetrih, mehurju, vsled nevralgije; če vas boli glava ali hrbet; če ne morete prebavljati, če imate slab okus, žolčni kamen ali kako drugo bolezen, in če hočete kmalu okrevati, pišite po naše "Navodilo k zdravju", koje vam dopošljemo zastonj.

POLO CHEMICAL CO.,
2824 W. Chicago Ave. Dept. 9.
Chicago, Ill.

NE BODIMO "PODLAGA TUJČEVI PETI" BREZ POTREBE!

Ako hočete zavarovati hišo, pohištvo, avtomobil ali kaj drugega; kupiti ali prodati hišo ali lot; izposoditi si, komu posoditi ali kam poslati denar; če imate opravek v sodniji ali imate notarski posel, se zaupno obrnite na
J. KLEPEC AGENCY, JOLIET, ILL.
107 Chicago St. Phone 5768 & 2196-R

Ko se materino mleko izjalovi, se poslužujte Bordenovega Eagle Mleka, edinega pravega nadomestila za materino mleko.

Če pošljete ta oglas The Borden Company, Borden Building, New York, vam bodo povedali v vašem jeziku, kako je treba hraniti vašega otroka z Eagle Mlekom.

Priporočajo in predpisujejo zdravniki.

Dept. 2

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravništvo:
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 628.

Naročnina:

Za člane, na leto	$0.84
Za nečlane	$1.60
Za inozemstvo	$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STAES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 628.

83

MATI IN SIN.

Najmočnejša je ona vez, ki spaja mater s sinom. Ni nobenih vezi več na svetu, ki bi tako družile človeka s človekom, kakršne so vezi med otrokom in materjo, dokler je otrok še v materinem varstvu. Kakšno postane to razmerje potem v poznejših letih, to je največ odvisno od matere same. Mati bo žela potem tiste sadove, kakršne je zasadila s svojo vzgojo. Kakršen temelj je postavila mati v otrokovo dušo, taka bo stavba njegovega značaja v poznejših letih. Kakor je mati zalivala in gojila mlado drevesce, tako bo videla zrasti veliko drevo.

Navadno skrbijo matere največ za sina, ki odrašča. S hčerjo ni tako. Hči ostane navadno pri materi, dokler ni že sama svoja. Sin pa se izmika materinim rokam, ko je še majhen, ko je še deček, in se izmika domači hiši. In s skrbjo v srcu gleda mati dečka, kako polagoma odhaja od nje; in misli nanj dan in noč in prosi zanj v molitvah. Izprašuje se, če bo prestal sinmladenič huda življenjska pota, če se ne bo izgubil in si bo ohranil vse one dobrine, ki mu jih je bila dala za na pot v svet. Kaj se ne bodo njene besede razpršile kakor prah v vetru? Ne bodo se. Vtisov iz otroških let ne izbriše nihče. Sin, ki je dobil dobro vzgojo, se ne bo izgubil. Ostal bo zvest sam sebi in svojemu domu. Pač bodo prišli časi, ko bo mati tožila in se žalostila, da je izgubila sina, da je pozabil nanjo, na dom in domovino. Prišli bodo časi, ko bo sin morda zasmehoval dobre nauke materine in navade iz domače hiše. A je resnično to, da je vino najprej mošt, ki vre in kipi, preden se izčisti. In prav tako je s človekom, z mladeničem.

Vsaka mati mora biti pripravljena na to, da bo doživela ure in dneve — morda leta, ko bo njen sin lahkomiselno pohodil njena srce. Taka je usoda matere, da se mora žrtvovati, da mora potrpeti in upati in ljubiti. Vendar pride nekoč ura, ko bo zaslišal sin, ki je bil dobro vzgojen, peti domače zvonove in bo zagledal mater, kakršna je v resnici — in se bo povrnil k sebi in k njej.

Mati mora voditi sina tudi v notranjost. Ne sme mu vsiljevati svojih napkov, a polagoma se mora vživeti vanj in paziti na njegove čednosti in slabosti, odpirati mu zaklade lepot in ga obvarovati zla in podlosti.

Vzgoja ne sme biti mehkužna, temveč bodi stroga in pametna. Pametna mati je tudi vedno stroga mati. Taka mati se zaveda, da se mora otrokova — posebno pa še dečkova — duša utrditi, da mora postati kakor iz jekla. In taki materi je znano, da je mož najdovršenejši tedaj, če zna obvladati samega sebe in če ima čut do svojih dolžnosti. Če znaš, mati, vcepiti te dve čednosti že v otrokovo dušo, potem bodi brez skrbi, ko sin zapušča dom in odhaja kot zrel človek v svet. Strogost vzgoje ga bo spremljala po vseh potih, da bo v vseh letih tudi kot mož strog napram svoji lastni osebi.

Izlahka utegneš obvladati trmoglavčka, ki meni, da je vse njegovo, in kriči pri sleherni prepovedi. In če boš v takih malenkostih vedno strogo dosledna, tedaj boš videla, kako bo v poznejših letih blagoslovljen sad tvojega truda.

Težko je za mater, ko sin popolnoma odide od nje, ko si postavi svoj lastni dom, ko si izbere družico in se poroči. Mati, pazi tedaj nase! Ne bodi ljubosumna na svojo snaho, ne pusti, da se izcima iz tebe "hudobna tašča!" Čeprav ti bo težko, premaguj se in žrtvuj samo sebe sinu v prid — potem boš zares zaslužila ime "matere." Tu pokažeš, koliko te je. Tedaj se izkaže tvoja veličina, ki je ne sme kaziti malenkostna ljubosumnost.

Ni zoprnejšega in ostudnejšega, kakor če prične mati razdirati srečo svojega sina, če povzroča prepire in obrekovanja, če se vmešava v razmerje med sinom in njegovo ženo, če podpihuje in ščuva in škodoželjno prikazuje sinu slabe lastnosti njegove žene. S tem ne koristiš sinu — škoduješ mu za vse življenje! Sin bo živel s svojo ženo in ne ti! On naj pazi na svojo ženo in ne ti! On bo izravnal kake napake in ne ti. Ne zastrupljaj ga s svojimi navodili in mu ne odpiraj oči, ko ima že svoj dom. Pride čas, ko izpregleda sam — če bo zares potreba za to — a mogoče je, da tebe slepi le ljubosumnost in je tvoja snaha poštena in pridna ženska. Kako bo tedaj taka ženska reva, če ji ti — njenega moža mati — izpodjedaš moževo ljubezen in tla njenega doma! Še in še bi bilo besed o tem nesrečnem in prevažnem poglavju iz delovanja mater. Zakaj nešteto je zakonov, ki se razmajejo, sesujejo in uničijo zgolj ljubosumnosti mater.

In še nekaj je, kar mora dati mati sinu-mladeniču in možu na pot v svet: dati mu mora vere, Boga. Najlepši je tisti spomin, ki ga ne pozabimo nikoli in nam je vedno svet; kako je molila mati z nami in kako nam je pravila o Bogcu, ki dobro plačuje in hudo kaznuje. Še pozneje, ko je človek prišel mogoče že ob vero in zaničeval vse tako, kar je z Bogom v zvezi, še tedaj se zgodi časih, da se tak človek izkopije iz blata, ko se spomni na molitve z materjo. Zakaj vera je, ki človeka dviga. Vpričo vere in Boga izgineta blato in greh. Vera tj olepša misli in ti brzda strasti. Kakor povsod pri vzgoji, je tudi tu edinega pomena — dober zgled. Kakor spoznamo drevo po tem, kakšni so njegovi sadovi, tako spoznaš duha matere v tem, kakšnega značaja je njen sin. Plemenitost se utegne poroditi le iz plemenitosti — in obratno.

ST. G.

St. Clairski paberki.

(Piše urednik.)

Važno za prijatelje ribje pečenke! Koncem tekočega meseca se bodo cene rib na našem Šentklairju znatno znižale. Zadnjo nedeljo zvečer so se podali štirje najbolj znani ribolovci iz naše sredine v sosedno Kanado, kjer bodo poskusili svojo srečo kot lansko leto. "Žek" je vzel s seboj kar dva grossa trnkov in veliko mrežo. Za prihodnji petek nam je obljubil 25 funtov kanadskih postrvi, katere nam bo za kosilo pripravila naša spretna kuharica gdč. Janette. Ko se pa naši ribiči vrnejo domov, jih bomo na postaji čakali z Oblakovim truckom; plena bo namreč toliko, da ga bomo lahko med vse prijatelje rib razdelili. K temu nimamo drugega dostaviti, kakor veliko vprašanje(?)

*

Zadnji teden sem kupil v trgovini pri Škulju veliko korenino pelina. Pelin je kakor znano najboljše domače zdravilo za vse želodčne neprilike. Naši Dolenjci pijejo radi pelinovec z vinom, jaz se pa krepčam ž njim pomešanim z vodo, ker sta oba "boarderja" že suha. Edino skrb mi pelin na našem vrtu povzroča, da bi ga kak maček ne poduhal ali ——? Pravijo namreč, da se pelin takoj potem posuši. Če ne bo drugače, bom dobil zopet kakega psa čuvaja, katerega bom priklenil poleg pelina, da bo sitne mačke odganjal. K sreči pa zdaj nimamo v našem bloku ne miši in ne mačk.

*

V našem mestu imamo dva nova vremenska preroka. Jakšičev Frenk in naš Žek uganeta že za šest ur naprej, kakšno bo vreme. Frenka boli toliko časa popred glava, Žeka pa kurja očesa. Oba bosta vzela na to prerokovanje svoj patent. Zadnji teden sta stavila za 23 centov. Stavo je dobil Frenk, ker je v resnici uganil, da bo čez šest ur deževalo. Jaz bi obema svetoval, da naredita skušnjo za državnega vremenskega preroka.

*

V Clevelandu se vrši mednarodna konvencija takozvanih Rotariancev (Rotary Club). Na to konvencijo je došlo dvanajst tisoč delegatov iz vseh svetovnih delov. S konvencijo v mestni dvorani bodo gotovo v treh dneh. Ako bi se vršila kaka slovenska konvencija z 12,000 delegati, bi ista trajala celo leto.

*

Neki slovenski farmar iz Pennsylvanije mi je te dni za moj rojstni dan in god ponudil dva panja bučel. Well, takega čudnega prezenta se nisem nadejal. Ponudbo sem moral hvaležno odklonil, ker bi se bučele ne mogle pasti na našem kuhinjskem vrtu med solato in radičem. Poleg tega nisem velik prijatelj bučel, ker so me nekoč v starem kraju zelo opikale; rad imam pa to, kar bučele producirajo.

*

V neki trgovini downtown sem videl v izložbenem oknu žive kameleone, ki se spreminjajo v treh barvah; en kameleon stane 25 centov. Za enkrat ne bom kupil nobenega, ker čitam pek kameleonski slovenski dnevnik, ki spreminja svojo tedenco v petih barvah. Kako je ime temu listu, ne bom tu navajal, ker je itak že vsakemu znano.

*

Onim, ki so se zadnjo nedeljo z menoj vred vozili domov iz Chicaga naznanjam, da se je naš Polde Pucel, po domače Shorty, srečno vrnil domov. Pred Lorainom je skočil z vlaka, da bi bil tem preje doma. Tam je vzel Sandusky karo do St. Clair Ave., za kar je plačal $1.95; železniškega tiketa ni zgubil, čeravno je to odločno trdil. Danes je zopet tako vesel in hudomušen, kakor je bil med vožnjo v Chicago; samo na kuharice se še vedno jezi, ker mu zjutraj na vlaku niso skuhale čnega kofeta.

*

Že pet mesecev in pol oziroma 168 dni in noči čakam, da bi zagledal unijaški znak v glasilu največje slovenske podporne organizacije, pa ga le ni. Dotični znak bo gotovo zelo velik, ker ga toliko časa delajo.

Finančno poročilo mladinskega oddelka K. S. K. Jednote za mesec maj, 1925.

Dr. št.	Plač svota
1	$ 36,90
2	59.40
3	10.65
4	9.60
5	9.00
7	55.35
8	13.35
11	9.00
12	25.65
13	2.25
14	8.25
15	13.40
16	1.65
17	.60
20	10.20
21	4.05
23	5.85
25	29.85
29	77.10
30	5.25
33	11.55
38	17.25
40	5.45
41	12.70
41	13.20
42	50.55
43	1.05
44	9.30
45	3.15
46	2.25
47	7.35
50	30.85
52	22.20
53	26.10
55	4.35
56	25.35
57	10.20
58	1.65
59	22.65
60	3.60
61	16.35
62	3.00
63	42.15
64	16.95
65	15.30
70	1.35
70	3.00
72	17.40
74	4.05
75	1.65
77	20.40
78	13.95
79	13.95
80	14.25
81	18.15
83	1.20
84	1.95
85	6.90
86	12.00
87	10.35
88	.75
90	5.40
92	5.85
93	30.60
94	1.05
95	7.65
98	3.75
101	6.90
103	9.90
104	24.90
108	10.80
109	9.35
110	22.05
111	12.15
112	3.45
113	9.60
115	7.20
118	1.80
119	3.00
120	23.75
122	.60
123	11.85
127	14.40
128	2.40
130	2.55
131	10.80
132	1.35
133	1.50
134	8.25
135	3.30
136	5.85
139	5.40
140	.30
143	1.05
144	21.00
145	8.70
146	33.60
147	16.05
148	7.35
150	14.75
153	16.40
154	1.80
156	6.30
157	22.20
158	2.40
160	3.15
161	6.30
162	33.60
163	46.35
164	3.60
165	3.30
166	3.90
167	.60
168	2.45
169	21.30
170	4.20
171	3.90
172	14.70
173	1.50
175	2.55
176	1.05
177	1.20
178	1.65
178	1.65
180	7.35
181	3.60
183	3.30
185	.75
187	2.55
187	2.40
188	2.25
189	1.25
191	.60
191	1.35
193	1.95

Skupaj	$1,506.75
Preost. 1. maja, '25	$42,058.61
Prejeli od društev	1,506.75
Obresti	16.18
Skupaj	$43,581.54
Izplačali:	
Posmrtnine	$ 48.00
Za prest. med čl.	47.25
Upravni stroški	95.00
Skupni stroški	$ 190.25
Preostanek	$43,391.29

JOSIP ZALAR, glav. tajnik.
Joliet, Ill., 1. junija, 1925.

OBJAVA IZSELJENIŠKEGA POSLANCA KRALJEVINE S. H. S.

Povratniki v Zedinjene države, ki niso izpolnili vojne obveznosti v domovini.

V konkretnem slučaju nekega povratnika, ki je bil odšel v domovino (Jugoslavijo) in se hotel vrniti v teku šestih mesecev, pa je bil zadržan, da izpolni vojno obveznost, je ameriški konzulat v Zagrebu dal izseljeniškemu komisarijatu sledeče obvestilo:

"Kakor se vidi, je prosilec zahteval vizum izven kvote kot povratnik, ki se vrača v svoje stalno bivališče v Zedinjene države, in ta prošnja se je ugodno vzela v obzir pod pogojem, da mu oblasti S. H. S. prej odobre potni list za odhod iz dežele. Sedaj pa prihaja na dan, da bo prosilec tukaj zadržan, dokler ne izpolni vojne obveznosti kraljevine SHS. Vprašanje nastane, ali bo prosilec dobil vizum izven kvote kot povratnik, kadar zadosti tej dolžnosti.

"Končna in obvezna obljuba se v tem slučaju ne more dati, zakaj preden zadosti prosilec vojaški dolžnosti, lahko nastanejo izpremembe v doseljeniškem zakonu ali pa dobi konzulat posebna navodila za podobne slučaje. Toda, kakor sedaj tolmačim stvar, sem pripravljen izjaviti, da bo prosilec dobil vizum izven kvote, toda podvržen bo predpisom, ki se tičejo povratnikov, kadar se vračajo v Zedinjene države po preteku šestih mesecev, in zadovoljiti bo moral priseljeniške oblasti v New Yorku glede na svoj status kot izvenkvotni priseljenec."

Znižana železniška cena za izseljence in povračevalce.

Prometno ministrstvo v Beogradu je odobrilo, da plačajo vsi tisti, ki se izselijo iz jugoslovanske države, ali pa iz drugih držav in pri tem potujejo čez jugoslov. ozemlje, kakor tudi vsi tisti, ki se vračajo iz emigracije, če potujejo (eni kakor drugi) preko jugoslovanskih jadranskih luk, bodisi posamezno ali pa v skupinah, v tretjem razredu potniških in mešanih vlakov, polovico cene. Kot dokaz, da so res izseljenci ali da se vračajo iz izseljeništva, morajo, kadar kupujejo vozne listke, pokazati pravilno viziran potni list.

Številke govore!

Kranjsko-Slovenska Katol. Jednota

s sedežem v Joliet, Ill.

je že izplačala od svoje ustanovitve do 1. junija, 1925 skupnih podpor v znesku:

$2,520.722

Slovenci in Slovenke! Pristopajte torej v PRVO, NAJSTAREJŠO in NAJVEČJO slovensko katol. podporno organizacijo v Ameriki!

Za ustanovitev novega krajevnega društva zadostuje 8 članov(c). Nagrada za ustanovitev takega društva znaša $20.00.

Za pojasnila in drugo se obrnite na glavnega tajnika:

JOSIP ZALAR-JA,
1004 N. Chicago Street, Joliet, Ill

NADŠKOF CHARTRAND.

Cincinnati, O., 8. junija. — Škof Joseph Chartrand iz Indianapolisa, Ind., ki je bil nedavno imenovan nadškofom tukajšnje škofije, bo dospel v svojo novo prestolico okrog 1. julija t. l., kot naslednik pokojnega nadškofa Henry Moellerja. Naše mesto se že danes pripravlja na dostojen sprejem novega katoliškega nadškofa.

Takozvano "kikanje" preneha pomagati, ko postaja že iz navade.

Odmev z morskih planjav.

NA POTU V JUGOSLAVIJO.

Na parniku "Paris", 30. aprila 1925. — Ker pred odhodom na parnik v New Yorku ni bilo ne prilike in ne časa za pisanje, porabimo podpisani nekoliko svojega časa na morju v to, da se vsak izmed nas spominja svojih sorodnikov, prijateljev in znancev, ki smo jih ostavili po raznih naselbinah širom Amerike, ter istim tem potom pošiljamo skupne pozdrave.

Ker pa bo rojake po Ameriki zanimalo ,kako se imamo na morju, jim hočemo svoj položaj nekoliko opisati.

Po odhodu iz New Yorka je bilo za nas glavno to, da čim prej pridemo do "suhe" meje in da se nam vrne svoboda, katere smo tam pogrešali. Čim bližje smo prihajali tej meji, tem živahneše je postajalo na parniku. Ko so se odprla tista vratica nad polico, ki naj predstavlja baro; se je vse drenjalo okrog nje. Vsakdo je hotel čimprej utešiti svojo žejo in radovednost kak okus ima pijača tedaj, ko ima človek zavest, da se mu ni treba bati da ga bo roka postave prijela za vrat. Privoščili smo si svega in svašta, črnega in belega ,sladkega in kislega, vina in pive, konjaka in šampanjca Manjkalo je samo munšajna, čeravno je bil gotovo tudi kak "butleger" med nami. Drugega posla ta ni imel nego, da je zapravljal "munšajnski denar.

Danes imamo še en dan do Havre. Vožnja do sedaj je bila precej dobra. Razume se, da nas je nekoliko pozibalo in nekaterim izmed nas tudi želodec narobe obrnilo, toda ker ni manjkalo "zdravil" smo svoje notranje zadeve kmalu zopet uredili in danes smo vsi zopet v prvovrstnem stanju.

Kolikor se tiče hrane in postrežbe na parniku moramo priznati, da je jako dobra in izobilna. Najbolj so z njo zadovoljni pečlarji in sicer zato ,ker jim ni bilo treba kuhati in tudi ne pomivati, in nekaj pa tudi zato, ker so jim drugi prinesli na mizo in stregli. Obednice so prostorne, zračne in čiste ter strežniki prijazni. Slovenski potniki smo imeli skupne mize, kar je povečevalo naš apetit in odstranjevalo občutek ženiranosti in tujine in to vse skupaj ustvarjalo boljše in veselejše razpoloženje.

Da pa ne bo kdo mislil, da smo bili vedno samo pri "bari" in mislili vedno le na pijačo in jed, bodi povedano, da smo skrbeli na parniku tudi za duševni užitek. Organizirali smo nekak svoj pevski zbor, ki je prav pridno izvrševal svojo nalogo. Slovenska pesem se je vsak dan razlegala po širnih planjavah atlantskega oceana, ter zabavala tudi druge potnike in moštvo. Zlasti vsem mornarjem je ugajala lepota slovenske pesmi. Tudi harmonike ni manjkalo.

Tako nam dnevi na parniku minevajo, da sami ne vemo kedaj in skoraj bomo prehitro dospeli v Havre.

Da imamo toliko posebnih udobnosti in da vlada med nami tako dobro razpoloženje, se imamo v prvi vrsti zahvaliti rojaku Avgust Kolanderju zastopniku in uradniku slov. banke Zakrajšek & Češark v New Yorku. On se je za vsakega potnika zavzel in preskrbel, da čim ugodnejše potuje, tudi če ni potoval skozi njegovo tvrdko. Izrečena naj mu bo na tem mestu zahvala in priznanje.

Dalje se mi ,ki smo odpotovali s posredovanjem slov. banke Zakrajšek & Česark v New Yorku in to smo skoro vsi, zahvaljujemo tudi njej za točno in pošteno postrežbo, kakor tudi zato, da nam je dala tako dobrega spremljevalca na pot. To tvrdko vsem rojakom v Ameriki najtopleje priporočamo.

Končno pa še vsi skupaj bratsko pozdravljamo vse člane in članice raznih jednot, katerih člani, oziroma članice smo kakor sledi:

Joseph Škoda, Hostetter, Pa. Frank Cverle, Rudolf Drenik in Frank Kic z družino, Cannonsburg, Pa. — John in Jozefa Čuk Cleveland, O. — John Churich, California, — John Kosmach, Cloverdale, Pa. — Frank Močnik Ely, Minn. — John Jakše, Auburn, Ill. — Frank Fritzl, Racine, Wis. — John Mohar in Anton Kostanjevec, Milwaukee, Wis. — Andrew Bergant, Unfversal, Pa. — Louis, Mary in Mike Meznarič, Chicago, Ill. — Steve Arh in John Grom, North Chicago, Ill. — Cfla in Olga Goršek, Milwaukee, Wis. — Andrej Krainc, Moline, Ill. — Jakob Briški, Westville, Ill. — Frank Eržen in družina ,Pittsburgh, Pa. Frank Vipotnik, New York. — Anton Učman, Powhaton Point, O. — Frančiška Dobnik, Mary Glajek, Mary Lustik, Mary Ajdišek, Apolonija Bratanič, Blaž Vodovnik in Mr. in Mrs. Val. Mači, Milwaukee, Wis.

(Advertis.)

K. S. K. Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarija, 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.28%; solventnost mladinskega oddelka znaša 124.18%.
Od ustanovitve do 1. maja, 1925, znaša skupna izplačana podpora $2,507,940.

GLAVNI URADNIKI:
Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsed.: Mrs. Mary Prisland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg. 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.
Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Trempush, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:
John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

NOVO DRUŠTVO SPREJETO V K. S. K. JEDNOTO.

Novo društvo sv. Jožefa, št. 195, North Braddock, Pa., sprejeto v Jednoto dne 2. junija, 1925. Imena članov in članic so:

26436 Baraga John, roj. 1889, R. 36, $500; 26437 Vidovich Imbro, roj. 1887, R. 38, $1000; 26438 Pierce Frank, roj. 1885, R. 40, $500; 26439 Hudale Joseph, roj. 1880, R. 45, $500; 26440 Petelin John, roj. 1880, R. 45, $500; 26441 Lesjak Joseph, roj. 1875, R. 50, $500; 26442 Zefran Joseph, roj. 1872, R. 52, $250; 12839 Pierce Mary, roj. 1909, R. 16, $500; 12840 Pierce Uršula, roj. 1890, R. 35, $500; 12841 Mulc Mary, roj. 1883, R. 42, $1000. Društvo šteje 10 čl.

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

Premembe za mesec maj, 1925.

Pristopili.

Kdruštvu sv. Jožefa, št. 2 v Joliet, Ill., 26348 Gregorčič Joseph, roj. 1909, R. 16, $1000; 26349 Levstik Frank, roj. 1909, R. 16, $1000; 26350 Zlogar Louis J., roj. 1904, R. 21, $1000 26351 Sraj Joseph, roj. 1899, R. 26, $1000; 26352 Libersher Martin, roj. 1890, R. 35, $250; 26353 Cernetich Marko, roj. 1889, R. 36, $250; 26354 Ferenchak Frank, roj. 1886, R. 39, $1000; 26355 Zupančič Frank, roj. 1878 R. 46, $500; 26356 Verbiščar Matija, roj. 1874, R. 51, $250; 12754 Horwath Josephine, roj. 1909, R. 16, $1000; 12755 Zlogar Ana, roj. 1908, R. 17, $1000; 12756 Sraj Kristina, roj. 1904, R. 20, $500; 12757 Verbiščar Helen, roj. 1887, R. 38, $500. Spr. 6. maja. Dr. šteje 529 čl.

K. društvu sv. Cirila in Metoda, št. 4 v Tower, Minn., 26357 Podržaj Anton, roj. 1891, R. 34, $1000; 26358 Mesojedec Ludvig, roj. 1889, R. 36, $500. Spr. 10. maja. Dr. šteje 120 čl.

K društvu sv. Jožefa, št. 7 v Pueblo, Colo., 26359 Černach John, roj. 1909, R. 16, $1000; 26360 Tekavec Anton, roj. 1904, R. 20, $1000; 12758 Rupar Mary, roj. 1909, R. 16, $1000; 12759 Rabida Mary, roj. 1896, R. 29, $1000; 12760 Vidmar Mary C., roj. 1894, R. 31, $250. Spr. 24. maja. Dr. šteje 584 čl.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 11 v Aurora, Ill., 26361 Mlakar Louis, roj. 1909, R. 16, $500; 26362 Perše Mihael, roj. 1909, R. 16, $500. Spr. 11. maja. Dr. šteje 83 čl.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 14 v Butte, Mont., 26363 Vidmar Joseph, roj. 1894, R. 31, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 175 čl.

K društvu sv. Frančiška Saleškega, št. 29 v Joliet, Ill., 12761 Zalokar Mary, roj. 1909, R. $1000. Spr. 3. maja. Dr. šteje 575 čl.

K društvu sv. Petra, št. 30 v Calumet, Mich., 26364 Spehar Paul, roj. 1905, R. 20, $1000. Spr. 10. maja. Dr. šteje 170 čl.

K društvu Marije Device, št. 33 v Pittsburgh, Pa., 26365 Yohovich Stanislav, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 25. maja. Dr. šteje 150 čl.

K društvu sv. Alojzija, št. 42 v Steelton, Pa., 26366 Mavretich Frank, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 253 čl.

K društvu sv. Jožefa, št. 43 v Anaconda, Mont., 26367 Percin John, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 16. maja. Dr. šteje 106 čl.

K društvu Vitezi sv. Florijana, št. 44 v So. Chicago, Ill., 26368 Merkun Joseph, roj. 1885, R. 40, $1000. Spr. 3. maja. Dr. šteje 201 čl.

K društvu Marije Sedem Žalosti, št. 150 v Pittsburgh, Pa., 26347 Kambich Anton, roj. 1908, R. 17, $1000; 26369 Buldin Peter, roj. 1908, R. 16, $1000; 26370 Zagar Joseph, roj. 1907, R. 18, $500; 26371 Zagar Joseph, roj. 1882, R. 43, $1000; 12762 Zagar Katarina, roj. 1886, R. 39, $500. Spr. 17. maja. Dr. šteje 343 čl.

K društvu sv. Petra in Pavla, št. 51 v Iron Mountain, Mich., 26372 Kullinger Mathias, roj. 1878, R. 47, $500. Spr. 3. maja. Dr. šteje 56 čl.

K društvu sv. Alojzija, št. 52 v Indianapolis, Ind., 26373 Kukman Joseph, roj. 1909, R. 16, $1000; 26374 Stamfel Adolf, roj. 1908, R. 17, $500; 26375 Somrak Anton, roj. 1908, R. 17, $500; 26376 Manfreda John, roj. 1907, R. 17, $1000; 26377 Stamfelj Jernej, roj. 1906, R. 19, $500; 26378 Kronovšek Frank, roj. 1903, R. 22, $500; 26379 Zevnik Joseph, roj. 1902, R. 23, $500; 26380 Mrgole Anton, roj. 1898, R. 27, $500; 26381 Dezelan Frank, roj. 1894, R. 31, $1000; 26382 Androjna Louis, roj. 1893, R. 32, $500; 26383 Stevens Charles, roj. 1892, R. 32, $500; 26384 Medvešek Louis, roj. 1892, R. 33, $500; 26385 Dugar Martin, roj. 1888, R. 36, $500; 26386 Kos Anton, roj. 1886, R. 39, $500; 26387 Gerbek Louis, roj. 1885, R. $1000; 26388 Kanalec Frank, roj. 1881, R. 44, $1000; 26389 Turk Ignac, roj. 1880, R. 45, $500; 26390 Komlanc Louis, roj. 1879, R. 46, $500; 26391 Komendo John, roj. 1879, R. 46, $500; 26392 Pasini Nikolaj Rev., 1878, R. 47, $250; 26393 Bajt Filip, roj. 1872, R. 53, $250; 26394 Kukman Joseph, roj. 1871, R. 54, $250; 26395 Zupančič Frank, roj. 1871, R. 54, $250; 12763 Stamfelj Marija, roj. 1909, R. 16, $500; 12764 Turk Marija, roj. 1908, R. 17, $500; 12765 Turk Alojzija, roj. 1908, R. 17, $500; 12766 Kanovšek Frances, roj. 1908, R. 17, $500; 12767 Smerdel Antonija, roj. 1907, R. 18, $1000; 12768 Manfreda Marija, roj. 1906, R. 19, $1000; 12769 Lambert Marija, roj. 1899, R. 26, $500; 12770 Černe Frances, roj. 1899, R. 26, $500; 12771 Stevens Elenore, roj. 1898, R. 27, $500; 12772 Susteršič Margareta, roj. 1898, R. 27, $500; 12773 Turk Marija, roj. 1883, R. 42, $500; 12774 Smerdel Ivana, roj. 1883, R. 42, $1000; 12775 Koren Ana, roj. 1878, R. 47, $250; 12776 Zupančič Ana, roj. 1872, R. 53, $250. Spr. 3. maja. Dr. šteje 164 čl.

K društvu sv. Jožefa, št. 56 v Leadville, Colo., 26396 Tull George, roj. 1900, R. 24, $500; 26397 Tull Frank, roj. 1895, R. 30, $500; 12777 Tull Frances, roj. 1903, R. 22, $500. Spr. 14. maja. Dr. šteje 214 čl.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 59 v Eveleth, Minn., 26398 Erjavec Frank, roj. 1903, R. 21, $1000. Spr. 14. maja. Dr. šteje 246 čl.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 60 v Wenona, Ill., 12778 Besowshek Angeline, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 23. maja. Dr. šteje 47 čl.

Kdruštvu sv. Lovrenca, št. 63 v Cleveland, O., 26399 Janežič Joseph, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 10. maja. Dr. šteje 358 čl.

K društvu sv. Janeza Evangelista, št. 65 v Milwaukee, Wis., 26400 Kusljan Emil, roj. 1907, R. 18, $2000; 26401 Jug Martin, roj. 1885, R. 39, $1000; 26402 Beuk Frank, roj. 1875, R. 50, $250. Spr. 10. maja. Dr. šteje 182 čl.

K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 72 v Ely, Minn., 26403 Verant Albert, roj. 1908, R. 17, $1000. Spr. 1. maja. Dr. šteje 119 čl.

K društvu Marije Vnebovzete, št. 77 v Forest City, Pa., 26304 Beautz Anthony, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 10. maja. Dr. šteje 169 čl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 78 v Chicago, Ill., 12779 Vavpotich Marija, roj. 1909, R. 16, $1000; 12780 Cerar Angela, roj. 1906, R. 19, $500. Spr. 21. maja. Dr. šteje 264 čl.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 80 v So. Chicago, Ill., 12781 Sikich Ana, roj. 1899, R. 26, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 231 čl.

K društvu Marije Sedem Žalosti, št. 81 v Pittsburgh, Pa., 12782 Flajnik Marija, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 195 čl.

K društvu sv. Alojzija, št. 83 v Fleming, Kans., 26405 Strubel John D., roj. 1909, R. 16, $500; 26406 Strubel Louis B., roj. 1906, R. 19, $1000; 26407 Strubel Anton, roj. 1906, R. 19, $1000. Spr. 23. maja. Dr. šteje 30 čl.

K društvu Marije Sedem Žalosti, št. 84 v Trimountain, Mich., 12783 Judnich Ana, roj. 1909, R. 16, $500. Spr. 21. maja. Dr. šteje 13 čl.

K društvu sv. Petra in Pavla, št. 91 v Rankin, Pa., 26408 Tomašič Steve, roj. 1907, R. 18, $1000. Spr. 10. maja. Dr. šteje 106 čl.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 101 v Lorain, O., 26409 Tomažič John, roj. 1906, R. 19, $500; 26410 Omahen Filip, roj. 1902, R. 23, $500. Spr. 3. maja. Dr. šteje 99 čl.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 104 v Pueblo, Colo., 12784 Prince Josephine, roj. 1909, R. 16, $1000; 12785 Strus Ana, roj. 1909, R. 16, $1000; 12786 Patrick Katarina, roj. 1903, R. 22, $1000; 12787 Posega Marija, roj. 1890, R. 35, $1000; 12788 Sutrina Mihaela, roj. 1890, R. 35, $2000. Spr. 24. maja. Dr. šteje 129 čl.

K društvu sv. Srca Marije, št. 111 v Barberton, O., 12789 Skerl Ana, roj. 1909, R. 16, $1000; 12790 Skubel Lucija, roj. 1908, R. 17, $500. Spr. 10. maja. Dr. šteje 127 čl.

K društvu Marije Milosti Polna, št. 114 v Steelton, Pa., 12791 Hušič Ana, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 26. maja. Dr. šteje 67 čl.

K društvu sv. Ane, št. 120 v Forest City, Pa., 12792 Cerar Marija, roj. 1892, R. 33, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 253 čl.

K društvu sv. Jožefa, št. 122 v Rocksprings, Wyo., 26411 Cukale John, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 31 čl.

K društvu sv. Ane, št. 123 v Bridgeport, O., 12793 Berus Marija, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 86 čl.

K društvu sv. Ane, št. 127 v Waukegan, Ill., 12794 Zalec Katarina, roj. 1888, R. 36, $1000. Spr. 24. maja. Dr. šteje 148 čl.

K društvu sv. Ime Marije, št. 133 v Ironwood, Mich., 12795 Svok Cecilia, roj. 1896, R. 29, $1000. Spr. 23. maja. Dr. šteje 19 čl.

K društvu sv. Ane, št. 134 v Indianapolis, Ind., 12796 Praprotnik Ana, roj. 1891, R. 35, $500; 12797 Mergole Josephine, roj. 1879, R. 46, $500. Spr. 14. maja. Dr. šteje 58 čl.

K društvu sv. Družine, št. 136 v Willard, Wis., 26412 Morgal Frank, roj. 1908, R. 17, $500; 26413 Gerc Anton, roj. 1884, R. 41, $500. Spr. 4. maja. Dr. šteje 64 čl.

K društvu sv. Ane, št. 139 v La Salle, Ill., 12798 Grill Louise, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 28. maja. Dr. šteje 45 čl.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 144 v Sheboygan, Wis., 25414 Melavc Joseph, roj. 1909, R. 16, $2000; 26415 Kamnikar Vitus, roj. 1888, R. 37, $500. Spr. 3. maja. Dr. šteje 175 čl.

K društvu sv. Valentina, št. 145 v Beaver Falls, Pa., 26416 Brkić Imbro, roj. 1891, R. 34, $1500; 26417 Bedič Ivan, roj. 1888, R. 37, $1000. Spr. 10. maja. Dr. šteje 65 čl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 147 v Rankin, Pa., 12799 Mogus Marija, roj. 1894, R. 31, $1000. Spr. 10. marca. Dr. šteje 65 čl.

K društvu sv. Jožefa, št. 148 v Bridgeport, Conn., 26418 Subič Joseph, roj. 1893, R. 31, $250; 12800 Subič Marija, roj. 1894, R. 30, $250. Spr. 17. maja. Dr. šteje 119 čl.

K društvu sv. Ane, št. 150 v Cleveland, O., 12801 Kirasich Agnes, roj. 1889, R. 36, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 181 čl.

K društvu Kraljica Majnika, št. 157 v Sheboygan, Wis., 12802 Suscha Jane M., roj. 1909, R. 16, $1000; 12803 Stanisha Marija, roj. 1908, R. 17, $1000. Spr. 18. maja. Dr. šteje 130 čl.

K društvu sv. Alojzija, št. 161 v Gilbert, Minn., 12804 Lantiger Josephine, roj. 1894, R. 31, $1000. Spr. 25. maja. Dr. šteje 22 čl.

K društvu sv. Mihaela, št. 163 v Pittsburgh, Pa., 26419 Cvetich John, roj. 1909, R. 16, $2000; 26420 Barkovitch John, roj. 1900, R. 25, $1000; 26421 Florijani Vekoslav, roj. 1893, R. 32, $1000; 12805 Plavan Barbara, roj. 1909, R. 16, $1000; 12806 Golembiewski Ana, roj. 1900, R. 25, $1000; 12807 Zganjar Malča, roj. 1886, R. 39, $1000. Spr. 15. maja. Dr. šteje 368 čl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 164 v Eveleth, Minn., 12808 Garvas Terezija, roj. 1881, R. 44, $500; 12809 Demshar Marion, roj. 1876, R. 49, $500. Spr. 9. maja. Dr. šteje 85 čl.

K društvu Marije Pomoč Kristjanov, kt. 165 v West Allis, Wis., 12810 Bashel Mary, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 10. maja. Dr. šteje 79 čl.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 166 v So. Chicago, Ill., 12811 Ostojic Katarina, roj. 1886, R. 39, $1000. Spr. 20. maja. Dr. šteje 44 čl.

K društvu sv. Jožefa, št. 168 v Bethlehem, Pa., 26422 Horvath Steve, roj. 1889, R. 36, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 92 čl.

K društvu sv. Jožefa, št. 169 v Cleveland, O., 26423 Levar Louis, roj. 1904, R. 21, $2000; 26424 Malečkar Frank, roj. 1880, R. 45, $1000; 12812 Kavčič Katarina, roj. 1909, R. 16, $1000; 12813 Kastelič Marija, roj. 1892, R. 33, $1000; 12814 Kastelič Agnes, roj. 1883, R. 42, $1000; 12815 Molečkar Frances, roj. 1882, R. 42, $500. Spr. 11. maja. Dr. šteje 221 čl.

K društvu sv. Ane, št. 170 v Chicago, Ill., 12816 Kreslin Verona, roj. 1905, R. 20, $500; 12817 Frank Anna, roj. 1896, R. 29, $1000. Spr. 10. maja. Dr. šteje 57 čl.

K društvu sv. Elizabete, št. 171 v New Duluth, Minn., 12818 Vukonich Georgeana, roj. 1909, R. 16, $250. Spr. 26. maja. Dr. šteje 34 čl.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 172 v West Park, O., 26425 Golič Anton, roj. 1909, R. 16, $500; 26426 Golič Anton, roj. 1877, R. 48, $500; 12819 Jurca Stella, roj. 1909, R. 16, $500. Spr. 3. maja. Dr. šteje 84 čl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 174 v Willard, Wis., 12820 Trunkel Ana E., roj. 1908, R. 16, $500; 12821 Fortuna Marija, roj. 1909, R. 16, $500; 12822 Fortuna Agnes, roj. 1896, R. 29, $500; 12823 Horvat Johana, roj. 1888, R. 37, $500; 12824 Celešnik Fleminia, roj. 1881, R. 44, $500; 12825 Parkel Terezija, roj. 1880, R. 44, $500; 12826 Godec Marija, roj. 1880, R. 45, $500; 12827 Govek Apolonija, roj. 1879, R. 46, $250. Spr 10. maja. Dr. šteje 31 čl.

K društvu sv. Martina, št 178 v Chicago, Ill., 26427 Ritlop Steve, roj. 1896, R. 29, $1000; 26428 Spilak John, roj. 1891, R. 34, $500; 26429 Kolenko Štefan, roj. 1890, R. 34, $1000; 26430 Horvat Joseph, roj. 1888, R. 36, $500; 26431 Tivador Štefan, roj. 1885, R. 40, $500; 26432 Plej Martin, roj. 1876, R. 49, $500. Spr. 10. maja. Dr. šteje 30 čl.

K društvu Marije Vnebovzete, št. 181 v Steelton, Pa., 12828 Mihalič Katarina, roj. 1907, R. 18, $1000; 12829 Kovačević Katarina, roj. 1898, R. 27, $1000; 12830 Parapatich Mara, roj. 1890, R. 35, $1000; 12831 Butina Jaga, roj. 1885, R. 40, $500; 12833 Zugerčič Marija, roj. 1887, R. 48, $500; 12834 Jelkovič Bara, roj. 1876, R. 49, $500; 12832 Mihalič Katarina, roj. 1885, R. 40, $500. Spr. 15. maja. Dr. šteje 52 čl.

K društvu sv. Valentina, št. 182 v Elkhart, Ind., 26433 Vidmar Louis, roj. 1875, R. 50, $250; 12835 Terlep Ana, roj. 1909, R. 16, $1000; 12836 Terlep Antonia, roj. 1880, R. 44, 250. Spr. 14. maja. Dr. šteje 13 čl.

K društvu sv. Jožefa, št. 189 v Springfield, Ill., 26434 Mravec Joseph, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 3. maja. Dr. šteje 23 čl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 190 v Denver, Colo., 12837 Svigel Mollie, roj. 1907, R. 18, $500; 12838 Meglen Frances, roj. 1886, R. 39, $250. Spr. 24. maja. Dr. šteje 26 čl.

K društvu sv. Alojzija, št. 192 v Cleveland, O., 26435 Stupica Frank, roj. 1908, R. 17, $1000. Spr. 16. maja. Dr. šteje 27 čl.

Pristopili v razred "C;" 20 letna zavarovalnina.

K društvu sv. Jožefa, št. 16 v Virginia, Minn., 179 Prijanovich Edward, roj. 1906, R. 18, $1000. Spr. 27. aprila. Dr. šteje 93 čl.

K društvu sv. Frančiška Saleškega, št. 29 v Joliet, Ill., 180 Vesel Albert, roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 3. maja. Dr. šteje 575 čl.

K društvu sv. Alojzija, št. 42 v Steelton, Pa., 181 Petrašič Vitus, roj. 1903, R. 22, $1000. Spr. 15. marca. Dr. šteje 253 čl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 79 v Waukegan, Ill., 182 Paisar Stanley, roj. 1909, R. 16, $1000; 163 Stalcar Fred J., roj. 1909, R. 16, $1000. Spr. 17. maja. Dr. šteje 76 čl.

K društvu sv. Genovefe, št. 108 v Joliet, Ill., 184 Lange Terezija, roj. 1895, R. 30, $500. Spr. 3. maja. Dr. šteje 213 čl.

K društvu sv. Alojzija, št. 192 v Cleveland, O., 185 Zakrajšek Joseph, roj. 1905, R. 20, $1000. Spr. 16. maja. Dr. šteje 27 čl.

Člani z dvema certifikati; dosmrtna zavarovalnina.

K društvu Marije Pomagaj, št. 79 v Waukeganu, Ill., 10171-A Cankar John, roj. 1887, R. 38, $1000. Zav. 17. maja. Dr. šteje 76 čl.

K društvu sv. Ane, št. 120 v Forest City, Pa., 11809-A Osolin Valeria, roj. 1908, R. 16, $1000. Zav. 22. maja. Dr. šteje 253 čl.

K društvu sv. Mihaela, št. 163 v Pittsburgh, Pa., 25203-A Mateša Peter, roj. 1907, R. 18, $1000. Zav. 11. maja. Dr. šteje 368 čl.

Suspendovani.

Od društva sv. Družine, št. 5 v La Salle, Ill., 9196 Rojc Anton, R. 39, $1000; 16842 Vegel Anton, R. 25, $1000; 1973 Lopatič Johana, R. 42, $500; 367 Mesojedec Sofia, R. 30, $500. Susp. 25. maja. Dr. šteje 135 čl.

Od društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29 v Joliet, Ill., 25628 Zavešen John, R. 40, $500. Susp. 25. maja. Dr. šteje 575 čl.

Od društva sv. Petra, št. 30 v Calumet, Mich., 1606 Drzaj Josip, R. 45, $500. Susp. 1. maja. Dr. šteje 170 čl.

Od društva sv. Alojzija, št. 52 v Indianapolis, Ind., 25689 Kusick Henry, R. 32, $250. Susp. 20. maja. Dr. šteje 164 čl.

Od društva sv. Jožefa, št. 56 v Leadville, Colo., 9171 Barbarich Julia, R. 17, $1000; 26008 Gregorich Frank N., R. 20, $250. Susp. 14. maja. Dr. šteje 214 čl.

Od društva Vitezi sv. Mihaela, št. 61 v Younsgtown, O., 111796 Mazi Neža, R. 17, $1000. Susp. 18. maja. Dr. šteje 113 čl.

Od društva sv. Lovrenca, št. 63 v Cleveland, O., 4839 Kostelz Jakob, R. 42, $1000; 9695 Mauver Frank, R. 36, $1000. Susp. 18. maja. Dr. šteje 358 čl.

Od društva Friderik Baraga, št. 93 v Chisholm, Minn., 10237 Arnič Terezija, R. 26, $1000. Susp. 10. maja. Dr. šteje 192 čl.

Od društva Marije Čistega Spočetja, št. 104 v Pueblo, Colo., 12212 Zupančič Marija, R. 19, $1000. Susp. 15. maja. Dr. šteje 129 čl.

Od društva Marije sv. Rožnega Venca, št. 131 v Aurora, Minn., 23024 Verbich Andrej, R. 30, $500. Susp. 23. maja. Dr. šteje 99 čl.

Od društva sv. Cirila in Metoda, št. 144 v Sheboygan, Wis., 19203 Petrin Luka, R. 21, $1000. Susp. 3. maja. Dr. šteje 175 čl.

Od društva Kraljica Majnika, št. 157 v Sheboygan, Wis., 10071 Lokach Marija, R. 24, $500. Susp. 13. maja. Dr. šteje 130 čl.

Od društva Marije Magdalene, št. 162 v Cleveland, O., 8048 Steblaj Angela, R. 30, $1000. Susp. 20. maja. Dr. šteje 551 čl.

Suspendovani zopet sprejeti.

K društvu sv. Jožefa, št. 53 v Waukegan, Ill., 8739 Bezek Jakob, R. 29, $1000. Zopet spr. 12. aprila. Dr. šteje 212 čl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 78 v Chicago, Ill., 3402 Kužnik Marija, R. 30, $1000. Zopet spr. 1. maja. Dr. šteje 264 čl.

Prestopili.

Od društva sv. Janeza Krstnika, št. 20 v Ironwood, Mich., k društvu sv. Janeza Avangelista, št. 65 v Milwaukee, Wis., 24303 Soštarich Štefan, R. 40, $500. Prest. 10. maja. 1. dr. šteje 101, 2. dr. šteje 182 čl.

Od društva sv. Vida, št. 25 v Cleveland, O., k društvu sv. Jožefa, št. 169 v Cleveland, O., 15686 Končan Josip, R. 30, $1000; 11942 Končan Jožefina, R. 32, $500. Prest. 20. aprila. 1. dr. šteje 515, 2. dr. šteje 221 čl.

Od društva sv. Vida, št. 25 v Cleveland, O., k društvu sv. Cirila in Metoda, št. 191 v Cleveland, O., 13201 Novinc Feliks, R. 47, $1000. Prest. 30. aprila. 1 .dr. šteje 515, 2. dr. šteje 44 čl.

Od društva sv. Petra, št. 30 v Calumet, Mich., k društvu Marije Pomagaj, št. 176 v Detroit, Mich., 17798 Luchi Karol, R. 44, $1000. Prest. 12. maja. 1. dr. šteje 170, 2. dr. šteje 71 čl.

Od društva Vitezi sv. Florijana, št. 44 v So. Chicago, Ill., k društvu Marije Čistega Spočetje, št. 80 v So. Chicago,Ill., 5281 Bučar Frančiška, R. 31, $1000. Prest. 17. maja. 1. dr. šteje 201, 2. dr. šteje 231 čl.

Od društva sv. Petra in Pavla, št. 64 v Etna, Pa., k društvu sv. Mihaela, št. 163 v Pittsburgh, Pa., 10936 Winski Marko, R. 29, $1000. Prest. 10. maja. 1 dr. šteje 204, 2. dr. šteje 368 čl.

Od društva sv. Janeza Evangelista, št. 65 v Milwaukee, Wis., k društvu sv. Ana, št. 173 v Milwaukee, Wis., 10706 Barbarich Antonia, R. 16, $1000; 10820 Frančič Marija, R. 17, $500; 10310 Brulc Jožefina, R. 34, $500; 5743 Ritonia Margareta, R. 39, $1000. Prest. 15. marca. 1. dr. šteje 182, 2. dr. šteje 70 čl.

Od društva sv. Antona Padovanskega, št. 72 v Ely, Minn., k društvu Friderik Baraga, št. 93 v Chisholm, Minn., 25197 Tomsich Anton, R. 31, $1000. Prest. 16. maja. 1 dr. šteje 119, 2. dr. šteje 192 čl.

Od društva sv. Družine, št. 136 v Willard, Wis., k društvu Marije Pomagaj, št. 174 v Willard, Wis., 3472 Arh Elizabeta, R. 27, $500. Prset. 10. maja. 1. dr. šteje 64, 2. dr. šteje 31 čl.

Od društva Marije Magdalena, št. 162 v Cleveland, O., k društvu sv. Helene, št. 193 v Cleveland, O., 9103 Narobe Terezija, R. 27, $1000; 8335 Stefančič Ana, R. 31, $1000. Prest. 14. maja. 1. dr. šteje 551, 2. dr. šteje 44 čl.

Od društva Presvetega Srca Jezusovega, št. 177 v Chesterton, Ind., k društvu sv. Martina, št. 178 v Chicago, Ill., 25065 Posedi Frank, R. 24, $500. Prest. 10. maja. 1. dr. šteje 14, 2. dr. šteje 30 čl.

Odstopili.

Od društva sv. Jožefa, št. 148 v Bridgeport, Conn., 21936 Lutar Josip, R. 33, $1000; 7533 Lutar Ana, R. 29, $500; 22573 Zadravec Jožef, R. 27, $1000; 10282 Zadravec Katarina, R. 26, $1000. Odstop. 17. maja. Dr. šteje 119 čl.

Od društva Kraljica Majnika, št. 157 v Sheboygan, Wis., 7806 Butkovič Cecilija, R. 20, $500. Odstop. 13. maja. Dr. šteje 130 čl.

Od društva Marije Čistega Spočetja, št. 160 v Kansas City, Kans., 7738 Wolf Marija, R. 30, $1000. Odstop. 19. maja. Dr. šteje 34 čl.

Od društva sv. Cirila in Metoda, št. 191 v Cleveland, O., 12737 Hočevar Marija, R. 33, $250; 12736 Čič Frances, R. 28, $1000. Odstop. 26. aprila. Dr. šteje 44 čl.

Izločeni.

Od društva sv. Valentina, št. 145 v Beaver Falls, Pa., 12678 Pavlinich Doroteja, R. 17, $1000; 26141 Skrbin Steve, R. 36, $1000; 22700 Tačković Tomo, R. 22, $500. Izloč. 17. maja. Dr. šteje 65 čl.

Zvišali zavarovalnino.

Pri društva sv. Alojzija, št. 52 v Indianapolis, Ind., 9313 Bajt Marija, R. 21 z $500 na $1000; 25536 Koss Adolf, R. 16 z $500 na $1000. Zviš. 3. maja.

Pri društvu sv. Petra in Pavla, št. 91 v Rankin, Pa., 3860 Rajakovič Marija, R. 38 z $500 na $1000. Zviš. 6. maja.

JOSIP ZALAR, glav. tajnik.

VOLKOVI.

M. K. Chemnitz.

Mrtvo in otrplo se vlači mraz po pustinji. Kjer moli nizko grmičevje iz ledenih tal, poka in prasketa od drevesa do drevesa — suho vejevje stoka. Hripavo vpitje lačnega volka se razlega v mlado jutro. Modrina jasnega neba seva dan za dnem nad gorami in njegov rezek žar se roga, kakor se zdi, vnečnobelim nižavam. Bedna vas na divjem Krasu je — kot bi prebivali v njej mrtveci. Kot bi padle silnemu orjaku iz žepa, ko koraka hitro od kraja do kraja, tako zapuščeno, skrivljeno in raztreseno stoje koče v ozki, skalnati dolini. In vendar žive tudi tukaj ljudje s strastmi, ljudje, ki čutijo in hrepene.

Dim, tenek kot nit, uhaja iz lesenih koč — znamenje, da bivajo tukaj ljudje.

Ena hiša je spodaj zidana — ne, dve, župnišče in šola, zarišči omike v tem zapuščenem kraju. Cerkvica je pa lesena kot druge hišice. Neusmiljeno so nametali kmetje in drvarji snega k božjemu hramu, da so naredili nekaj stez skozi vas. Zdi se, kot da se bo zadušil nizki zvonik pod težko belo pezo, tako mučno, skrivljeno luka iz sneženih kupov. Okna so siva in s pajčevino prepletena. Zvonček v stolpu — nikaka umetnina — ki doni na stara leta že bolj čudno in hripavo, so ovili s starimi cunjami, da mu ne bi škodil hud mraz, ki doseže tukaj celo trideset in še več stopinj. Že mesece leži cerkvica v ledu, dokaj dni počiva že tudi učitelj — sam. Izmed šestnajst učencev in učenk jih je vedno več izostajalo. Odkar je pa krdelo volkov požrlo na poti v šolo malo, črnooko Lino, vnukinjo starega Mohoriča, da so ostale samo cokle in nekaj cunj, so nosili in vodili Kraševci otroke sami v šolo, oboroženi z vilami in starimi puškami. Slednjič pa tudi teh ni bilo več, ker se ni dala šolska soba več razgreti. V šolo je pricapljala samo še Marica, hčerka neomožene, lepe in vročekrvne Proseke. Stari učitelj Matuzalem je sedel pri peči in se veselil strašne zime, ker mu je prinesla počitnice.

Kar zapoje zvonček pri vratih. Učitelj pošlje ženo, naj gre pogledat, kdo je.

Zbrzel, pokajoč glasek sliši iz veže.

"Jakob!" zakliče žena možu, "Jakob, mala Marica je prišla v šolo."

"Pripelji jo sem, Cecilija."

Dekletce, staro deset let, pa drobno kot šestleten otrok, vstopi.

"Kar pojdi zopet domov, otrok! Samo ti prihajaš v šolo."

Deklica pa mu odkima z majhno, lepo glavico z velikimi, žalostnimi očmi:

"Mati pravijo, da se moram kaj naučiti. Tukaj je tudi lepo toplo!" Govorila je laško kot mnogi v tržaški okolici.

"Ali ni doma toplo?"

"Jaz ne smem tja, kjer je toplo. Tam so mati in Jurij."

Jurij je bil sin bogatega lesnega trgovca, ki bi bil rad vzel lepo Proseko, ko bi ne bilo otroka.

"To pa ni prav od matere," hoče reči učitelj, pa se premisli in pogleda ženo. Ta ga razume, gre iz sobe in skuha otroku polente, ki jo použije strastno in hitro.

"Si bila lačna, kajne?" vpraša gospa.

Deklica prikima in gleda pričakujoče učitelja.

"Zdaj zopet lahko greš, Marica," pravi z nasmeškom Jakob. "Ker si pa že tukaj, ti bom povedal vsaj neko dogodbico. Ali bi jo rada slišala?"

Njene oči mu odgovore.

Učitelj ji vzame knjigo in tablico, jo posadi v naslonjač k peči in prične.

"Majhna deklica je živela na Krasu. Imela ni očeta ne matere. Stanovala je sama v gozdu. Prišla je zima. Sneg je padal z neba in vse je postalo belo. Volkovi . . ." Deklica se strese in solze ji zableste v očeh. "Ali misliš na ubogo Lino, ki so jo pred tednom požrli volkovi? Moli za njeno mlado dušo!"

Pokorno sklene rjavi ročici in šepeče:

"Blažena Devica, poklekni pred Boga in Jezuščka, vzemi njeno dušo iz ognja in mu jo izroči! Blažena Devica . . ." Tu pa začne jokati, da ne more dalje govoriti. Ko se slednjič ustavi, vpraša z boječim pogledom:

"Ali naj molim dalje?"

"Dovolj je, Marica. Pojdi, domov te spremim."

"Saj še niste končali!"

"Tako? Naj bo! Volkovi so torej čakali pred njeno kočo v gozdu, da bi prišla . . ."

"Majhna deklica na Krasu?"

"Da, majhna deklica na Krasu. Volkovi so čakali, da bi prišla iz koče. Minil je teden za tednom. Pošlo ji je olje, pošla ji je koruza — prišel je glad. Priplazila se je iz hiše z zlato Marijino svetinjo, katero ji je zapustila mati, da bi šla v vas kaj kupit."

"In volkovi?" vpraša deklica vsa prestrašena.

"Najprej je niso zapazili. Ko je pa bila pri kapelici v gozdu, so jo zagledali volkovi in se zagnali proti nji. Če ne bi bil otrok hitro zbežal v kapelico, ne bi bilo ostalo od nje nič. Nato so ležali dan za dnevom pred Marijino hišico, deklica se pa ni vrnila. Šele ko je skopnel sneg in so zapihali topli vetrovi od morja, je stopila iz cerkvice zdrava in vesela."

"Toda gospod — in toliko dni je bila notri?"

"Ali misliš, da bi bila morala od glada umreti?"

Marica prikima.

"Motiš se. Ptička, ki sta gnezdila v zvoniku, sta hranila otroka pač dvajset dni, ker je nosil Marijino svetinjo okrog vratu."

Otrok dolgo, dolgo premišljuje. Nato pravi žalostno in z modrim obrazom: "Seveda, kdor ima tako čudodelno Marijino svetinjico!"

Učitelj in žena si gledata dolgo in globoko v oči. Mati Cecilija poboža otroka po lepih črnih laseh, nato stopi k stari omari in vzame iz nje majhno skrinjico. V nji so suhi, zviti otroški čeveljčki, srebrna igračka, škatljica s črnimi otroškimi lasmi in v papir zavita zlata svetinja. To vzame iz škrinjice, prepelje moder trak skozi in dene trak s svetinjo ubožici okrog vratu. Deklica se radostno nasmehne in pravi:

"To je pa Marijina svetinjica!"

"Da, Marijina svetinjica je to. Gospod učitelj in jaz sva imela pred mnogimi, mnogimi leti tudi deklico, kot si ti, Marica. Toda ljubi Bog nama jo je zopet vzel."

"In zdaj je angel!" pripomni deklica. Zdaj jo poljubi starka, jo pritisne k sebi in pravi:

"To svetinjico darujem tebi. Naj te varuje v vsaki sili!"

Marica se nasmehne. Neverjetno se ji zdi in vesela je. Vendar sname zopet trak, ga poda gospe in pravi:

"Meni nikdar nihče nič ne podari!"

Učitelj ji ga pa zopet obesi okrog vratu in pravi:

"Pusti! Mati Cecilija ti ga podari in ti ga smeš vzeti za vedno."

Otrok je kar iz uma — za svetinjico, katera se kupi v Trstu lahko za pol krone. —

Učitelj se obleče v kožuh, nabije dvocevko, jo vrže na zamo, v roke pa vzame kostanjevo palico z železnim ročajem in odide z deklico.

Na koncu vasi so se vlačili volkovi s slinastimi gobci. Želodec jim je gledal z jezika. Ko so pa zagledali velikega moža, so stisnili rep med noge — bojazljivi, četudi lačni. Strastni in požrešno predrzni, kjer se čutijo varno, toda boječi, če vidijo nevarnega človeka. Požrešnost in zahrbtnost!

Učitelj pripelje deklico srečno k lepi materi. Ko stopi v sobo, odide Jurij s povešanimi očmi in si ne upa pogledati staremu učitelju v oči. Zdaj pravi učitelj:

"Veš, Proseka, zdaj ni šole. Drugi so vsi doma. Ne daj, da bi otrok trpel glad in zmrzoval!"

Mati ga pogleda zlobno in prevzetno, rekoč:

"Kaj morem jaz to, da je pustil oče otroka? In če bi ne bilo otroka, bi me Jurij že davno vzel."

"To meni nič mari, Proseka. Če te Jurij ljubi, te bo vzel tudi zotrokom. Zaradi tega ne bo bolj ubog. Naj ne plačuje otrok, kar si storila ti!" Nato odide.

Ko gre mimo cerkvice, se mu zasmili zapuščeni kraj, v katerem je molil pol stoletja. S težavo odpre zamrzla vrata, vstopi, pomoli nekoliko pred božjo podobo in gre dalje. Ledeno mrzlo je v kapelici. Ko hoče zapreti vrata, se mu ne dajo. Pusti jih napol odprta in gre domov.

Drugo jutro pride zgodaj Jurij k lepi Proseki in pravi:

"Zdaj je končano med nama. To noč sem se premislil. Ko ne bi bilo otroka, bi te vzel. Tako pa ne! Z Bogom!" In gre.

Ona stoji tiho pri oknu, nasloni vroče čelo na mrzlo šipo in strmi v belo, tiho polje. Čisto, čisto zunaj, ob robu pokopališča, se premikajo črne postave, ki se plazijo, zdaj skačejo. Za njimi gleda, dokler ne izginejo za cerkvico. To so volkovi, ki jih je zopet prignal glad v vas. Ozre se in vidi otroka, ki se igra na tleh s cunjami in krasi z njimi ostanek lesene punčke.

"Če ne bi bilo otroka!" ji šine v glavo.

Dolgo gleda otroka. Nato se nasloni na vrata in njene misli gredo daleč, daleč. Tam, onstran Adrije, v Benetkah, kjer je doma solnce, žareče solnce, kjer kraljuje divja slast, tam je bila hišna pri neki nemški družini. In Pepo, lepi Pepo, najlepši v hiši, je bil njen ljubljenec. In zdaj je v koči svojih očetov. Spomladi je šla z mnogimi drugimi ženskami k Miramaru in nabirala mandelnovih cvetov. Osem mesecev v letu je živela tukaj, med temi pet mesecev v ledu in zimi.

"Seveda, če ne bi bilo otroka! Potem bi bila žena bogatega Jurija."

Zunaj se sliši strašno, zateglo tuljenje, ki odmeva v zraku in se sliši končno kot cviljenje. Danes so blizu, volkovi!" misli in pogleda na otroka.

Kar vpraša deklica: "Mati, smem iti v šolo? Tam je tako lepo."

Proseka se strese. "Ne, otrok!" odvrne nato kratko.

"Mati!" prosi deklica.

Volkovi strašno zatulijo. Led, silen led obda materino srce. Roke ji postanejo mokre in na čelo ji stopi vroč znoj. Na mizi zagleda Jurijevo sliko. Smukoma pravi:

"Ali — bi šla — rada v šolo, Marica?"

"Da, mati!"

"Volkovi so blizu. Ali slišiš, kako zvijajo?"

Otrok se skrivnostno nasmehne in pravi:

"Meni ne morejo volkovi nič!" Pri teh besedah prime z blaženim nesmiškom Marijino svetinjo na prsih.

Mati pa ne sliši njenih besed, samo Jurijevo sliko vidi. Ne ve, kaj dela. Gre k omari, vzame iz nje jopič in ogrinjalo, ogrne Marico in jo porine skozi vrata. Ko zapre vrata za njo, ji postane slabo in zgubi skoro zavest. Zunaj pa strašno tulijo volkovi! In pri tem tožnem zavijanju se zopet zave. Zavpije, zgrabi v kotu staro, zarjavelo očetovo sabljo in odhiti skozi vrata. Ko pride do cerkvice, vidi, kako koraka njene hčerka. Pa še nekaj zagleda, kar ji ustavi kri v žilah. Prikazalo se je pri zidu, sivo in črno, z žarečimi očmi, s penastim gobcem, z molečim jezikom in z repom med nogami. Trije, štirje, pet — Bog, ali bruha zemlja zveri? Otroški krik se razlega, oster, še bolj ostro pa jekne materin krik v tihi, mrzli, ledeni zrak. Še vidi, kako se je umaknil otrok do cerkvenih vrat. Zdaj se zažene naprej in že je sredi volkov. Kot blazna maha s sabljo okrog sebe, da so leteli na vse strani gobci, jeziki, kosi kože in dlaka. Zdaj se vržejo na njo. Poka, stoka, cvili. —

Ko pridejo kmetje, je že vse minulo. Sabljo najdejo, krvavo, zarjavelo in nekaj cunj, dvanajst volkov pa odhiti gledaje po strani s krvavimi gobci. Ko tako boječe beže, raztrgajo še trupla tovarišev, katere je pobila Proseka s sabljo.

Tiho stoje kmetje in strme. Nekaj strelov pošljejo za trumo, to je vse. Ne, to ni vse; iz cerkvice zaslišijo namreč lahen jok. Možje se prestrašijo, Gredo k cerkvi. Vrata so odprta. Tu čepi Marica pri podobi Matere božje, napol otrpla od strahu in groze. V rokah drži svetinjico in šepeče molitev: "Blažena devica . . .!"

Učitelj jo dvigne in nese k materi Ceciliji.

"Glej, žena, tu ti prinašam tvojo Marijino svetinjico, zraven pa otroka. Ali ga hočeš sprejeti?"

Žena objame siroto, jo posadi v naslonjač, poklekne pred njo in pravi:

"Svetinjica ti je torej vendar pomagala."

"Nam pa tudi!" dostavi stari učitelj in zašepeče še: "Ubogi materi pa bodi Bog milostljiv!"

JUSTIFIKACIJA V CELJU.

France Podlesnik je bil 2. marca t. l. pred poroto obsojen radi roparskega umora na smrt na vešalih. Podlesek je dne 19. oktobra, 1924, umoril v Vojskem pri Brežicah samotarko Ano Klakočar, zakopal jo nato v kleti med peso in ji na glavo položil še okoli 20 kilogramov težak kamen. Samotarki je nato pobral različne stvari kakor perilo, mast, slanino itd. Prodajal je stvari po bližnjih vaseh ter je končno prišel orožnikom v roke. Podlesek je orožnikom toliko priznal, da je te stvari ukradel samotarki Ani Klakočar, ki so jo šele po njega aretaciji našli mrtvo v njeni kleti. Pri poroti je Podlesek trdovratno tajil roparski umor.

Dne 22. maja je porotni senat, ki je Podleska obsodil, prejel obvestilo, da roparski morilec France Podlesek ni pomiloščen. Podleska so nato pozvali v porotno dvorano. Predsednik porotnega senata, višji sodni svetnik dr. Bračič v prisotnosti votantov višjega svetnika dr. Stepančića, okrajnega sodnika dr. Nendla in državnega pravdnika dr. Rusa, Podlesku naznanil odklonitev prošnje za pomiloščenje. Morilec Podlesek je nemo in topo najprej zrl v sodnike in končno pripomnil:

"Saj tega nisem zaslužil!"

Predsednik je nato resno pristavil: "Sedaj ni nobene pritožbe več! Jutri v soboto ob 6. zjutraj bo vaše življenje končana."

Dva orožnika sta nato prevzela obsojenca v svoje varstvo ter ga odpeljala v samotno celico, nazvano "celico ubogih grešnikov." Obsojenec je bil vse popoldne popolnoma miren. Na vprašanje paznikov, česa si želi, je kratko odgovoril:

"Prinesite mi belega vina, pečenke in belega kruha!"

Proti večeru sta vstopila v njegovo celico dva pazника ter mu sporočila, da ga zunaj čaka duhovnik. Najprej je Podlesek osorno dolgo časa odklanjal duhovnika. Po dolgem prigovarjanju je končno obsojenec odnehal od svoje trdovratnosti in izrazil željo, naj pride duhovnik k njemu.

Okoli 6. ure je vstopil k njemu kaplan Lukman ter začel obsojenca tolažiti. Sprva je bil miren, pozneje pa se je začel jokati in šele ponoči se je povsem pomiril. Kaplan Lukman je ostal pri obsojencu vso noč.

Do polnoči je obsojenec pridno jedel in pil. Prinesli so mu na njegovo izrecno željo en golaš, eno porcijo svinjskega mesa, eno pečenko s salato, tričetrt belega vina, pol litra piva in eno steklenico kisle vode. Zahteval je tudi cigarete. Ko so mu prinesli navadne "Zeta" cigarete, jih je užaljeno odklonili s pripombo: "Želim Pašićeve škornje" (cigarete z zlatim nastavkom).

Dali so mu 10 Vardar, s katerimi je bil zadovoljen. Po polnoči je obsojenec duhovniku sporočil in kakor je videti je tudi priznal svojo krivdo.

Ob 3:30 je prejel obhajilo in potem z duhovnikom ostal v skupni molitvi do 6. ure zjutraj.

Sodni dvor je ob 5:45 zjutraj prispel na malo dvorišče starega okrožnega sodišča, kjer so bile postavljene vislice, obstoječe iz malega odra, enega droga, na katerem je bila pritrjena železna kljuka s prst debelo vrvjo. Na dvorišču se je zbralo okoli 100 oseb.

Ob 5:50 sta vstopila v samotno celico k obsojencu dva paznika ter mu zvezala roke na hrbtu. Podlesek je popolnoma mirno in udano odkorakal na dvorišče. Predsednik porotnega senata in višje sodnijski svetnik dr. Bračić je obsojencu še enkrat ponovil smrtno obsodbo, nakar je velel navzočemu krvniku Mauserju iz Sarajeva: "Gospod krvnik! Izvršite svojo dolžnost!"

Obsojenec je na te besede sam odkorakal proti vešalom in stopil na stolček pod kljuko. Krvnik mu je z veščo roko ovil vrv okoli vratu tako, da je vozel prišel zadaj na tilnik. Na to mu je izpodnesel stolček in mu zvil vrat. Procedura je trajala štiri in pol minute.

Zdravnik dr. Benedičič je konstatiral, da je smrt nastopila šesto minuto po krvnikovem poslovanju. Podlesek je bil ves čas miren in ni spregovoril niti ene besedice, kakor običajno obešenci. Na vešalih je visel do 7:45, obraz pokrit s sivim prtom. Ob 7:45 so pripeljali navadno leseno, nepobarvano rakev, v katero so obešenca položili jetniki. Odpeljali so ga na to na bolniško pokopališče v Dobrovi.

JUGOSLOVANSKA PESEM V NEMČIJI.

Kakor poroča "Frankfurter Zeitung" z dne 7. maja, 1925, je priredilo "Nemškojugoslovanska družba" v Frankfurtu ob Mainu 6. maja jugoslovanski glasbeni večer. Na sporedu je bilo:

1. Za uvod: "Bistvo jugoslovanske glasbe (Herman Scherchen);

2. Anton Lajovic: "Bolest kovača (Oton Julij Bierbaum), "Dež" (Dragutin M. Domjanič); "Medved z medom" (Oton Župančič), izvajal je te točke a capella zbor Hermana Scherchna.

3. L. M. Škerjanc: "Počitek ob vznožju gore" (po Li-tai-pe-ju), "Pred ogledalom" (po Li-tai-pe-ju), "Večerna" (vi Gruden), narodne pesmi; "Dekliška" (iz Bosne), "Pod oknom" (Fr. Prešeren), "Je pa davi slanca pala" (narodna); pela gospa Beatrice Sutter-Kottlarjeva.

4. "Andante cantabile (Marij Kogoj), "Andante piu mosso" (Marij Kogoj), "Prelude" (L. M. Škerjanc), na klavirju igral Danilo Švara.

5. S. Mokranjac: "Ob hladna cappella zbor Scherchnov.

nem Ohridu" (iz rukoveta), pel

Pesmi so bile vse prevedene na nemški jezik in je bil tekst tiskan na sporedu. O večeru je prinesla "Frankfurter Zeitung" naslednjo oceno:

"Nemškojugoslovanska družba je povabila na koncert. Najbrže ni nobeden izmed mnogih poslušalcev popreje vedel, kaj naj si misli pod jugoslovansko glasbo. Pota politike so čudna in politične razmejitve se kljub Wilsonu redko strinjajo s kulturnimi zvezami. Zato je pa ugajalo, ko smo iz Schersenovega uvoda povzeli, da prebivajo dandanašnji v Jugoslaviji Srbi, Hrvatje in Slovenci in da imajo vsak zase svojo posebno narodno glasbo, ki izraža, kakoršna je bila pač politična usoda tega ali onega dela, bolj veselo ali bolj žalostno čuvstvovanje in je bolj umetniška ali pa priprosta.

"Predavatelj je izrecno povdaril, da Jugoslavija nima ali bolje rečeno še nima svojstvene umetne glasbe v smislu velikih evropskih glasbenih kultur. Kako vzvišena in nežna pa je jugoslovanska narodna glasba, nam je kaj kmalu pokazalo izvajanje sporeda, ko je zapela gospa Sutter-Kottlarjeva tri slovenske ljubavne pesmi. Scherchenov zbor pa srbsko narodno pesem 'Ob hladnem Ohridu.' Štefan Mokranjac, ki je to rapsodijo za zbor, kajpada že precej umetno priredil, je imenoval svoje zbirke srbskih liričnih pesmi 'šopke rož.' (Tako prevede Nemec 'rukovea').

"To alegorično označbo bi lahko uporabili tudi za liriko ostalih rodov. Iz teh pesmi diha čisto, močno in neponarejeno čuvstvovanje, ki nas nehote spomni na najlepše cvetove naše lastne stare narodne in umetne lirike: 'Dekliška,' 'Pod oknom,' 'Je pa davi slanca pala.'

"Nehote se poročevalcu porode misli na Haydna in njegove zveze s Hrvaško! Tudi Anton Lajovic, Slovenec, da v svojih zborih 'Bolest kovač,' 'Dež' in 'Medved z medom' čutiti to čistost, to koreninjenje v narodnem in cerkvenem tonu; razun tega je živahnega temperamenta. Vendar se pri njem že močneje občuti civilizacijska primes, vpliv evreposkega umetniškega snovanja, ki se potem pri Mariju Kogoju in L. M. Škerjancu, učencu Jožefa Marksa, še jasneje pokaže. Kogojevi klavirski komadi, izborno izvedeni od Danila Žvare, so označevali na splošno prehodni štadij; pesmice in klavirski preludij Škerjančev pa je poizkus, prevzeti novi francoski in novi ruski umetniški slog. Toda važnejši od teh posameznih vtisov je bil skupni dojem, da žive v Jugoslaviji stare glasbene sile in da se nove porajajo, ki so vredne, da jih pritegnemo sedaj, ko smo svojo politiko drugače zastavili, v naše obzorje. Da so pravkar navedene sile, izborno discipliniran zbor in odlična pevka, ki jo je spremljal g. dr. Henrik Simon, ustvarili to prvo zvezo, je brezdvomno dokazalo zanimanje občinstva in njegova močna pohvala."

ZAHVALA.

Philadelphia, Pa., 13. junija, '25
Gosp. Anton Mervar,
6921 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
Cenjeni gospod:

Pišem vam v naznanilo, da sem zelo vesel in zadovoljen s poslano vašo harmoniko, katero sem prejel dne 1. junija. V resnici ima krasen glas. Še enkrat vam lepa hvala za točno postrežbo.

Z velespoštovanjem,
Frank Jakel,
3259 Tulip St., Philadelphia, Pa.

BOGASTVO AMERIŠKIH VSEUČILIŠČ.

Večina ameriških vseučilišč razpolaga z bogatimi skladi (endowments), ki izvirajo iz darov, zapuščin itd. Sto dvajset jedna univerz poseduje sklade v vrednosti čez milijon dolarjev.

Večina teh visokih šol je pod privatno kontrolo. Državna vseučilišča po navadi nimajo bogatih zasebnih skladov in le 18 izmed njih spada v milijonarski razred, kar se tiče njihovih produktivnih skladov. Harvard University v Cambridge, Mass., je najbogatejša šolska ustanova v Združenih državah; njen sklad znaša čez 53 milijonov. Za njo sledi Columbia, v New Yorku, s skladom od čez 41 milijinov. Po vrsti prihajajo sledeče univerze: Yale v New Haven, Conn., Leland Stanford, Palo Alto, Cal., Chicago, Ill., Cornell, Ithaca, N. Y., John Hopkins v Baltimore, Md., Carnegie, v Pittsburgh, Pa., Princeton v državi New Jersey, Rochester, N. Y., in Pennsylvania v Philadelphia, Pa.

Harvard univerza je tudi prva na vrsti, kar se tiče vrednosti poslopij, zemljišč in opreme, ki se cenijo na $22,800,000. Vrednost stavb, zemljišč in opreme Yale university ni veliko manjša — čez 21 milijonov. Columbia, Pennsylvania, Chicago, Massachusetts Institute of Technology in Leland Stanford sledijo v listi privatnih vseučilišč.

University of Texas je najbogatejša državna univerza, kar se tiče njenega sklada, ki znaša 11 milijonov. Državno vseučilišče v Californiji je drugo navrsti s skladom 8 in pol milijona. Tudi državna vseučilišča Washington, Minnesota in Oklahoma imajo precejšnje sklade. Kar se tiče vrednosti, lastnine in opreme, stoji državna univerza Californije na prvem mestu med vseučilišči s skoraj 18 milijoni vrednosti. Minnesota je druga in za njo po vrsti sledijo Michigan, Illinois in Wisconsin.

POROKA V ZRAKOPLOVU.

Detroit, 30. maja. — Howard Potter, študent aviatike, je bil danes poročen z Miss Gladys Baxter 3000 čevljev visoko v zraku. Duhoven, ki je izvršil poročne obrede, je sedel v enem zrakoplovu, ženin in nevesta pa v drugem. Oba zrakoplova sta se dvignila 3000 čevljev visoko v zrak, nakar so zrakoplove ustavili, ko sta se eden drugemu približala. Duhoven je potom megafona izgovarjal poročne obrede. Po končani poroki sta se ženin in nevesta odpeljala na poročno potovanje v zraku. Priče poroke so ostale na zemlji.

V SLOVO PRED ODHODOM.

Dragi mi bratje in sestre društva sv. Jožefa, št. 148 K. S. K. Jednote, Bridgeport, Conn.:

Ker se moram od vas ločiti za par mesecev, ker odpotujem v stari kraj na parniku "Paris," 6. junija s posredovanjem potovalne pisarne Zakrajšek & Češarek v New Yorku, vam tem potom vsem skupaj kličem prisrčni: Z Bogom! ter vam v slovo podajam svojo roko. Z Bogom draga mi žena, hčere in sinovi. Z Bogom, dragi mi člani in članice. Prosim vas, da molite zame za srečno potovanje in srečen povratek. Morda se zopet skupaj vidimo? Morda pa tudi ne? Imejte se dobro! S pozdravom,

Martin Petek,
član dr. sv. Jožefa, št. 148,
K. S. K. Jednote.

LIFE AND LABORS of Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,

First Bishop of Marquette, Mich.

By P. CHRYSOSTOMUS VERWYST, O. F. M. of Los Angeles, Cal.

Father Baraga's wonderful success at Grand River determined Bishop Rese, the first Bishop of Detroit, Mich., to establish there a permanent mission or congregation, consisting partly of Indian converts and partly French Canadians, many of whom lived there and needed a priest very much.

A minister had preceded Father Baraga in that place; but although he had been there nine years and had had abundant pecuniary assistance, he had converted in all that length of time but ten Indians. The same is also noticeable elsewhere.

To have the necessary means for building a cheap church and parsonage, Father Baraga wrote for help to the Leopoldine Society, which was granted, as we shall see hereafter.

It was intended at that time — July 26th, 1833 — to get two Redemptorist Fathers to make an establishment of their congregation in Arbre Croche, in which case Father Baraga was to remove to Grand River; and certainly religious orders are best adapted for missionary work.

The Superiors can select the men best suited for the work. Should one become sick or be removed, his place can be supplied by some other member of the community. Moreover they have more means at their disposal than individual priests. If the latter becomes sick or otherwise incapacitated, his Indian mission may be left without a priest for years, perhaps even entirely abandoned. Witness the poor Winnebagoes of Wisconsion, many of whom were formerly baptized by Father Van den Broeck and others, and who are now left in their paganism.

After his return to Arbre Croche, Father Baraga received from the Leopoldine Society a box full of religious articles and 1,100 florins, a present of some kind benefactors of the diocese of Ljubljana. These things and this money were to be used for the new mission of Grand River. With a heart overflowing with gratitude, he promised not only to remember his benefactors at every holy Mass, but also to offer up the Holy Sacrifice for them from time to time.

With this end his labors in Arbre Croche. Within two years and four months he had baptized 461 Indians, besides 86 at Grand River; in all 547.

After his return from Grand River, he made a last and short visit to his different missions before leaving for good.

Toward the end of July he visited an Indian village not far from Arbre Croche. The inhabitants were all now Christians. They had built a neat little church, which Father Baraga blessed on the first of August, dedicating it to St. Ignatius of Loyola. Then he visited Manistique, where he found everything in the best of order, the Indians all fervent in prayer and of good morals. Shortly before, a young Indian woman had come to said village with the resolution to leave her pagan parents and her home to live in Manistique for the rest of her days and become a Christians.

From there Father Baraga went to Little Detroit, where the Indians had built a chapel of birch bark, which he blessed in honor of St. Vincent de Paul. He baptized there on the 12th of August three Indian women. Before leaving he gave to the islanders a letter to the priest at Green Bay, asking him to take charge hereafter of this small island, as it was nearer to Green Bay than to Arbre Croche. He also landed at Beaver Island, but found most of the Indians gone to Canada to get their usual gifts from the Canadian government. The church could not be finished on account of the hatred of the pagans against Christianity. Father Baraga advised the Christian Indians to leave the island and settle at Arbre Croche. Finally he returned to the last-named place, where he found his successor, Rev. F. Sanderl, Superior of the Redemptorists in the United Statesć with three lay brothers of the same congregation.

Father Baraga gives the following list of his missions:

1. New Arbre Croche, the church of which was dedicated by Father Dejean to St. Peter.
2. Old Arbre Croche.
3. Mission of St. Mary, with a church dedicated by Father Dejean.
4. Mission of St. Paul, also a church dedicated by the above Father.
5. Mission of St. Ignatius, founded by Father Baraga.
6. La Grande Traverse, with nineteen Christians.
7. Beaver Island, with fifty-five Christians.
8. Manistique, with thirty-three Christians.
9. Little Detroit, with twenty-six Christians.

Speaking of the happy conditions of his people at Arbre Croche in those primitive days, A. J. Blackbird (Mackadebenessy), son of Mackadebenessy, says in his work, entitled, "History of the Ottawa and Chippewa Indians of Michigan," p. 49-50:

"The Indians were very strict in their religion at this time. They did not allow any drunkennes in their village, nor allow anyone to bring intoxicating liquors within the Harbor (formerly Arbre Croche). If any person, white or Indian, brought any liquor into the Harbor, by the barrel or in small quantities, and it came to the knowledge of the old chief, Awpawkosigan, who was the war-chief, but was acting as principal chief at Little Traverse, he would call out his men to go and search for the liquor, and if found he would order his men to spill the whisky on the ground by knocking in the head of the barrel with an axe, telling them not to bring any more whisky into the Harbor, or wherever the Ottawas were, along the coast of Arbre Croche. This was the end of it, there being no lawsuit for the whisky.

"They used to observe many holidays, particularly Christmas, New Year and Corpus Christi. At New Year's eve every one of the Indians used to go around visiting the principal men of the tribe, shooting their guns close to their doors, after screaming three times, "Happy New Year!" then bang, bang, altogether, blowing their tin horns, beating their drums, etc. Early on New Year's morning they would go around among their neighbors expressly to shake hands one with another, with the word of salutation, "Bozhoo,' children and all. This practice was kept up for a long time, or until the white people came and intermingled with the tribes.

"I tought my people were very happy in those days, when they were all by themselves and possessed a widespread of land, and no one to quarrel with them as to where they should make their gardens, or take timber, or make sugar. Fish of all kinds were so plentiful in the harbor that a hook anywhere in the bay, and at any time of the year, would catch Mackinaw trout, and if a net were set in the harbor in shallow water, in the morning it would be loaded with fish of all kinds. Truly it was a beautiful location for the mission. Every big council of the Indians was convened in the village of Little Traverse.

"I will mention one or two more things which it might be interesting to my readers to know. Up to 1835, and some times afterward, there was a very large double cedar tree, which appeared to have been stuck together while growing, but which in reality were two separate trees of the same size and height, growing close together, standing very near the edge of the water, and leaning outward almost like a staircase projecting far into the bay. Under the roots of these trees issued a perpetual spring of water, which is now called McCarlow's Spring, near the present depot. In the fall of 1835 I was clear at the top of those trees, with my little playmates, watching our people as they were about going off in a long bark canoe, and we understood they were going to Washington to see the Great Father, the President of the United States, to tell him to have mercy on the Ottawa and Chippewa Indians in Michigan, not to take all the land away from them. I saw some of our old Indian women weeping as they watched our principal men going off in the canoe.

After they all got in the canoe, jut as they were going to start, they all took off their hats, crossed themselves and repeated the Lord's prayer. At the end of the prayer they crossed themselves again, and then away they went toward Harbor Point. We watched them until they disappeared in rounding the point."

(To be continued)

ČLANEK 117.

Steklenica v nadomestilo za prsno hranjenje.

Posledica vsled oslabelosti, preveč skrbi ali s povrnitvijo do splošnega hišnega gospodinjstva prehitro, se večkrat pripeti, da materino mleko postane nezadostljivo v količni ali kakovosti. V takem slučaju je nadomestljiva hrana potrebna in zelo priporočljivo je, da mati vselej redno uporabljajo prsa (kar je zelo umestno ker če namerava odnehati z dojenjem na prsih in otrok sam preneha kadar ne dobi več mleka). Otrok pa vseeno dobi dovolj hrane, kot mleko, malt mleko, smetano, jajca, meso, sveže zeljenave, sadja in dober kruh, ter da vžije več močnate hrane. Surova jajca z mlekom s tepeno skupaj je zelo redilna hrana, lahko prebavno in tudi okusno.

Ako se je dojilo otroka nekaj časa na prsi in potem samo na steklenico je zelo priporočljivo dokler se otrok ne privadi tega, da se mu daje prav lahko mešane hrane, take kot je prepisana za njegovo starost. Hrana se lahko ojača na vsakih nekaj dni ako je potrebno dokler se ne doseže popolne mere za njega starost. Ako pokaže otrok znake slabe prebavnosti ali druge nerednosti je priporočljivo, da se takoj vrnete nazaj k lažji hrani za toliko časa, da mu to preide. Ako mu hrana ugaja takoj postane težji po 4 do 6 unč na teden, ne bluva in blato redno odhaja od njega to tedaj znamenje,da je hrana, ki mu jo dajete pravilno močna in dovolj.

Presledki med hranjenjem.

V prvih tednih se priporoča hranjenje otroka na vsaki dve uri to se pa lahko spremeni, kadarkoli potrebno, da se zadosti otrokovi potrebi. Nemogoče je določiti popolnoma natančen čas med hranjenjem vsled kakovosti hrane in kar bi mogoče zadostovalo za enega otroka nikakor ne zadostuje za drugega. Mati se mora torej ravnoti več po napredku otroka kot pa na pred pisana določena navodila hranjenja malenčekov. Nekteri urati trdijo, bi se moralo hraniti otroka na vsaki tri ure, da se želodec izprazni. Ako smatrate, da je vredno spremniti iz dveh na tri ure med hranjenjem tedaj vam priporočamo, da izvršite počasi s tem, da se za vsako hranjenje podaljša čas za nekoliko minut vsak dan in to dokler se ne doseže ves čas do treh ur.

Vi morate držati otroka zdravega in močnega, skrb na otroka obstoji v tem da dobi dovolj hrane in pravo pažnjo potem se gotovo zdravo razvija. Otrok se mora vsak dan izkopati in hraniti redno. Ako vam ni mogoče dojiti vašega otroka, tedaj poskusite Borden's Eagle Mleko. To ena najizvrstnejših hran, narejeno iz dobrega kravjega mleka in sladkorja nalašč pripravljeno za otroke. To se vedno priporoča po zdravnikih vsepovsod, ker je izvrstno in pravilno pripravljeno. Že več rodov je tisoče mater vzgojilo svoje otroke z Borden's Eagle Mlekom. To so storile ker se je priporočalo Eagle mleko od svojih prijatelje in se je iznašlo izvrstna ter zadovoljno.

Čitajte te članke vsak teden pazno in jih ohranite za bodoče potrebe.

K. S. K. J. TEAM WINS OVER VALLEY COLLEGIANS.

Bridgeport, O. — The K. S. K. J. outfit of Boydsville, walloped the Valley Collegians, 15 to 2 Sunday afternoon at Boydsville. Mooney, hurling for the Valley Collegians, was nicked for 12 bingles. Saule, a pitcher for the K. S. K. J. outfit, crashed out a home run that was the longest hit registered on the field in four years.

K. S. K. J.	A.	R.	H.	O.	A.
Legan,ss.	5	1	0	0	1
Kasjc,1b.	5	2	2	15	0
Kovach,1b	5	2	3	2	3
Englehart,3b.	5	1	1	2	4
Boskovich,lf.	5	1	1	0	0
Bosnjak,cf.	5	3	1	1	0
Ausec,rf.	5	4	1	0	0
Simoncic,c	1	0	0	7	0
Saule,p.	4	2	2	0	5
Ehigh,p.	1	0	0	0	0
Totals	41	16	12	27	13

Collegians	A.	R.	H.	O.	A.
Minnehan,3b.	4	0	0	1	0
Mathews,ss.	4	0	0	0	0
Matusek,lf.	4	0	1	1	0
Glaser,1b.	4	0	1	10	0
Penn,2b.	4	1	2	0	1
Forkey,cf.	4	1	1	1	0
Goodard,rf.	3	0	0	4	0
Botler,c.	3	0	0	7	0
Mooney,p.	3	0	0	0	2
Totals	32	2	5	34	3

Collegians 0 0 0 0 2 0 0 0 0— 2
K. S. K. J. 1 1 7 0 1 4 1 1 x—16

Errors — Legan, Englehart, Ausec, Minnehan, Mathews, Glaser, Goodard. Two-base hit—Kosic. Three-base hit—Saule. Home runs—Saule, Forkey. Stolen bases—Simoncic, Englehart, Legan, Kovach, Ausec, Penn. 2. Struckout—By Saule, 5; by Ehigh, 2; Mooney, 6. Base on balls—Off Saule, 1; Mooney, 4.

KOŽNE BOLEZNI

povzročajo mnogo trpljenja v teh slučajih je treba jemat;

SEVERA'S

ESKO

razkuševalno mazilo.

Olajša razdraženje, odpravi srbečico in druge srbeče izpuščaje na koži.

Cena 50 centov.

Poskusite naprej pri lekarju.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Tel. 1874 W. Joliet, Ill.
Najboljše uglaševanje glasovirjev (Piano Tuning) po nizki ceni. Delo garantirano.
R. ZUPANEC
805 N. Chicago St. Joliet, Ill.

Izdal sem novi cenik

Domačih Zdravil

katere priporoča Mgr. Kneipp v knjigi DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite takoj po brezplačni cenik, da ga imate v slučaju potrebe pri rokah.

IMPORTIRANO ORODJE IZ JUGOSLAVIJE.

Kosa z rinčkom, iz garantiranega jekla, 60, 65, 70 in 75cm dolge. $2.00
Kosa poliranka z rinčkom, 65, 70 in 75 cm. dolge $1.50
Klepilno orodje $1.25
Brusni kamen "Bergamo" $0.45
Pralca $0.30
Motika 90c Srp za klepati 85c; Ribezen za repo, z dvema nožema $1.25

Blago pošiljam poštnine prosto.

Math. Pezdir
Box 772, City Hall Sta., NEW YORK, N. Y.

JOHN OVNIČEK
1912 W. 22nd St.
Chicago, Ill.

SLOVENSKI KROJAČ

izdeluje po meri **moške obleke** in **vrhnje suknje.** Čisti, lika in popravlja moške in ženske obleke.

Svoji k svojim:

IMAM V ZALOGI ZE NAD 12 LET

PRAVE LUBASOVE HARMONIKE

tri in štiri-vrstne, dva, tri in štirikrat, nemško in kranjsko uglašene kakor tudi kromatične in pa kovčeke. Harmonike so najboljšega dela in opremljene z zaporo za zapreti.

Imam v zalogi tudi fe rabljene harmonike vsakovrstnih izdelkov po nizkih cenah.

IMAM V ZALOGI IMPORTIRANE

STAROKRAJSKE NA ROKO KOVANE KOSE

iz najboljšega jekla, dolge od 25 do 35 inčev.

Posamezna kosa stane $2.00 s rinkom in ključem vred; šest kos skupaj ali več po $1.50; imam tudi troje vrste klepalno orodje po $1.00 garnitura in BERGAMO brusilne kamne po 50c. Pri vseh teh cenah je poštnina že vštetа.

ALOIS SKULJ,
323 EPSILON PL., BROOKLYN, N. Y.

Jaz MARY ŠTALCER
CLEVELAND, O.

sem rabila Wahčičevo Alpentinkturo za lase, ker so mi strašno odpadali tako, da bi bila vse izgubila, ako ne bi rabila Wahčičeve Alpentinkture, od katere so mi lasje takoj prenehali odpadati in dalje krasno in gosti rastejo tako, da imam sedaj en jard in tri palce dolge lase, zakar se g. Wahčiču lepo zahvalim.

Imam pa še več drugih zdravil, katere bi morala imeti vsaka družina pri rokah v slučaju potrebe, kakor so moške, ženske in otročje. Za rane, opekline, kraste, grinte, bule, turove, srbečo kožo, prahute na glavi, zoper slab sluh, revmatizem, kostibol in trganje, kurja očesa, bradavice itd.; Pišite takoj po cenik, ga pošljem zastonj.

JAKOB WAHČIČ
1436 E. 95th St.
(blizu Wade parka)
CLEVELAND, O.

Za časa moje odsotnosti!

Cenjenim odjemalcem in prijateljem, ki so mi bili naklonjeni do sedaj in ki mislijo tako ostati tudi v bodočnosti, naznanjam da bo za časa moje odsotnosti, ko bom na potovanju, ostalo v mojih podjetjih, prodajalni in v vodstvu pogrebnega zavoda, vse tako v redu kakor je bilo do sedaj. Nobene spremembe ali pomankljivosti ne bo. Pogrebni zavod, katerega je vodil tudi sedaj moj starejši sin, bo popolnoma preskrbljen in popolen, ker so sinovi in pomočniki tega vešči in skušeni, za kar imamo v to veliko priznanja. V trgovini za pohištvo bo, mene zastopal moj drugi sin, ki je prišel iz univerze na počitnice. Poleg tega pa imam v trgovini popolnoma dobro in zanesljivo vodstvo, kateri imajo skušnje dolgih let, kakor so: Mr. Steve Bernardič, Mrs. Rose Sintič, Mr. Vide Grdina, Miss Jenny Grdina in razvažalci blaga. Pri nas so in bodo odjemalci vselej kupili zanesljivo. Pri nas imajo kredit vsi, in cene blagu so vedno najbolj ugodne. Mi le želimo, da bi ljudje že iz svoje koristi se obračali do svojega, ker to je dobro za nje.

Za nadaljno naklonjenost za časa moje odsotnosti, se toraj vsem prav toplo priporočam. Jamčim, da bo za časa moje odsotnosti popolnoma tako kakor je bilo za moje navzočnosti, ker vsi moji uslužbenci kot sinovi razumejo svoje posle.

Ob času mojega povratka bom skušal da prinesem za vse odjemalce kateri se bojo v temu času posluževali mojih podjetij, svežih planik za spomin, iz naših strmih gora Jugoslavije. K sklepu pa kličem, vsem, veseli pozdrav, in meni se pridruži tudi moja soproga, in oba pred odhodom kličeva na zopetno veselo svidenje: Anton in Antonija Grdina. Naslov v stari domovini bo: Pri Ceciliji Novak v Ljubljani Glasi se: Novi Udmat št. 3 P. Moste pri Ljubljani.

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma brez obresti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občeznanih korporacij, ki mu donašajo od 5% do 6 % obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondov je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponudbene cirkularje.

A. C. ALLYN & CO.
71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

A. Grdina & Sons

TRGOVINA S POHIŠTVOM IN POGREBNI ZAVOD

6017-19 St. Clair Ave. – 1053 E. 62. St.
Cleveland, O.

Telefonska služba dan in noč:

Randolph 1881 ali pa Randolph 4550.
Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Eddy 5849.

Večno hrepenenje.

Nemško spisal F. Klug.
Poslovenil F. O. T.

(Nadaljevanje)

Kakšen pomen ima sploh vse njegovo življenje? Kadar je iztegnil roke po čem, mu je ubežalo. Kadar je dvignil roke k žarečim zvezdam, so mu ugasnile. Kadar je iskal trdnih tal, so mu izginila izpod nog. —

Val je vrgel zdaj majhno živalco na pesek. Tekla je, kolikor je mogla, proti suhi celini. Toda prihodnji val jo je zopet nazaj potegnil. Še enkrat se je prerinil — pa zopet jo je vrglo nazaj. Zdaj je prišumel drugi val in jo potisnil za vedno v globočino.

Ali ni to slika njegovega lastnega življenja? Ali ni to slika življenja in umiranja tisočev in tisočev v ti vojski? Ali ni to slika celih narodov in plemen? Ali ni to slika vsega človeštva, ki vedno išče neznanih bregov, pa se vedno potaplja v smrtnih globinah, rod za rodom?

Neizrekljivo žalostno čuvstvo zapuščenosti ga zdaj obide. Sivo novembersko nebo je ležalo kot steklen zvon, bramba proti muham nad njim, enodnevnici človeku. In ob tem temnosivem zvonu leze on kvišku, če je morda tukaj izhod. "Bog nebeški," vzklikne, "če tebe ni, potem je življenje brezprimerna neumnost. Če pa si, zakaj ne govoriš z menoj?"

Res se mu zdi, da se je skrčila njegova duša do velikosti muhe in tolče zdaj z ročicami kot palček na bronasti obok in kliče: "Odpri vendar."

Sivi obok se ne razpoči. Ne odpre se rokam, ki bijejo kljubovalno nanj.

Nekaj se pa dvigne iz te brezskrbne morske ploskve, ki nima ne barve ne oblike. Nekaj se sklanja izpod sivega nebesnega oboka, ki nima ne postave ne podobe. In ta "nekaj" gleda pa nima oči. Gleda temu človeku ob morju v raztrgano dušo. Nima glasa, pa vendar govori, govori ti duši. "Vprašanje si; kako more biti vprašanje, če ne bi bilo odgovora? Domotožje si; kako bi moglo biti domotožje, če ne bi bilo doma? Iskanje si; kako bi mogło biti iskanje, če ne bi bilo, kar se da zgubiti in najti? Če ne bi bilo tako bogatega zaklada, da je vse hrepenenje samo hrepenenje po njem?"

Zdaj gleda Bogdan Jelovec za hip, za blažen hip globlje, kot bi moral gledati, da bi videl do dna morja; gleda v globočino lastne duše, kjer vidi drevenje brez miru, domotožje brez doma, iskanje nečesa, česar ne more najti.

Ta "nekaj' 'ni tisto, kar mu je pravkar govorilo k duši . . .

In Bogdan Jelovec izgovori prvič po dolgem času: "O moj Bog!"

Toda izgovoril je te tri besede tako, kot se izvije komu vzdih iz prsi . . . te tri besede se morajo pa bolj resno izgovoriti. — — — — — — — —

Galeb je letel čez valujoče morje kot uboga duša. Nemirno se je zibal gori in doli. Njegov rezek klic mu je rezal dušo.

In zopet se spomni pesmi, katere ni hotel misliti do konca, ko je slišal vrana. Zdaj položi prst v krvavečo srčno ranu, čeprav se strese pri tem od bolečine in pravi dalje:

"Stoj korak,
oko pa gleda ti nazaj .
Kaj si, bedak,
pred zimo v svet odbežal, kaj?
Svet vrata so
v puščave neme, mrzel led!
kdor zgubil to
je kakor ti — le dalje v svet!"

Glasno hrzkanje konj ga zbudi iz sanj. Vstane in stopa po zipini k vozu. Po najkrajši poti se vrne v grad.

Prihodnje dni je snežilo, snežilo, snežilo. Bogdan Jelovec je sedel pri peči in bral, večkrat zaprl knjigo in strmel v ogenj . . . ali gledal proti neskončnim gozdovom, ki so segali do sneženega neba . . . ali se ozre k nebu, ki je hotelo svet s snegom zadušiti. In vendar je odsevalo iz njegovega pogleda neko iskanje ali pričakovanje, kot ga lahko večkrat vidimo pri ljudeh, ki gledajo za kom, ki je odšel, ali po kom hrepene, ki noče in noče priti.

* * *

Nekdo izmed sosedov je vrnil obisk na Jelovem in ga povabil na lov. Hoteli so ustreliti nekaj jelenov. Ker so Bogdana Jelovca v vsi okolici skrivaj pomilovali, so mu hoteli pripraviti veselje, da bi ustrelil lepega jelena z dvanajstimi poganjki. Bogdan Jelovec je v začetku odklanjal vabilo, ko se je z lahno britkostjo uljudno in hvaležno izgovarjal s slabim zdravjem. Ko mu je pa obljubljal vso skrb in ugodnost, da se bo peljal na saneh na določeni kraj, da bo gotovo doživel vesel dan . . . se je slednjič vdal, ko je videl, da mu hoče dobro.

Bilo je v prvem tednu decembra — čudovito lep zimski dan. Sneg, samo sneg, kolikor so nesle oči po nedogledni planjavi. Nad njo se je svetlikal mrzel zrak in se spenjalo modro nebo. Če je pometal veter gornjo snežno plast, pod katero je ležal prešnji noči zmrzli sneg, se je slišalo kot rahlo, nežno brnenje in petje čez neskončne planjave . . . kot petje čisto tenkih, otroških glasov, ki pojejo ljubke skrivnostne božične pesmi, h katerim ne znajo dobro besedila.

Rdeče je žarelo decembersko solnce skozi jelke, pod katerimi je stal Bogdan Jelovec. Odsev rdečih žarkov je hitel po snegu. Puško je držal pripravljeno za strel. Posluša. Neizrekljivo tiho je vse okrog njega. Nekje se je odlomila veja, drobna šiba je počila. Spodaj na levo mora biti vas; ubrano udarjanje kladiv mu doni na uho . . . ping, pang, ping, pang . . . vedno v razdalji velike terce . . . ping, pang, ping . . . in nato zopet: ping, pang, ping, pang, ping, pang . . . in tako dalje. Zdi se mu, kot bi dobil molčeči zimski gozd srebrn glas in bi sam sebi pel, da bi se uspaval v mirne sanje.

Zdaj sliši nekje v daljavi pok biča, čvrst, vesel pok, kot zna pokati samo radosten mladenič, da pozdravi s tem svojo izvoljenko. Pes laja, kratko in ostro . . . gotovo majhen, živahen kužek, ki skače okrog urnih sani.

Potem je zopet vse tiho . . . izredno mirno. Rdeči žarki tavajo med drevjem . . . počasi, počasi postajajo temnordeči, v majhnih zasneženih kotanjah pa vijoličasto potemne.

Od daleč se sliši zdaj klic preganjačev. Bogdan Jelovec napeto posluša in dvigne puško. Toda zdi se, da se oddaljuje glas na drugo stran lovskega okoliša. Zopet vse tiho kot v grobu.

Preganjača, napol odrastla mladeniča, stopita iz gozda. Del lova je končan. Bogdan Jelovec zapre petelina, češ, morebe bo imel pri prihodnji gonji več sreče.

Mladenča se zabavata, ko čakata novih povelj gospodarja lova. Jelovec ju dobro vidi, ona pa njega ne.

"Ti, Erik, mislim, da ni tukaj nobenega lovca več," pravi eden poglasno.

"Ne vem," odgovori drugi, "sploh bi se zdelo meni prenesumno, da bi takole stal."

"Zakaj hočejo vendar tako krasnega jelena ustreliti?" vpraša zopet prvi glas.

"Povej mi prej, zakaj se strelja zdaj toliko ljudi med seboj?"

"Ker se sovražijo."

"Živali v gozdu pa vendar ne sovražijo ljudi!"

"Seveda ne! Ljudje jih love samo za zabavo."

Tiho — Solnce stoji krvavordeče nad vrhovi dreves. Mrzlo potegne po gozdu in počasi začne snežiti.

"Ti, Erik, nadgozdar mi je pravil neko povest, ko sem mu sam gonil. V velikem, divjem gozdu je bel jelen z zlatimi rogovi. To pa ni jelen, ampak človek, ki je zaklet, da vedno blodi kot jelen z zlatimi rogovi po gozdu, ker je bil v življenju zelo bogat in ni s svojim bogastvom storil nič dobrega. Popolnoma slab ni bil, sicer bi ga bil Bog pogubil. Za njim pa drevi divja ženska, ki je doma pri hudičih v peklu. Tako dolgo ga bo preganjala, je rekel nadgozdar, da bo smel položiti glavo v naročje devici. Potem bo umrl — a njegova človeška duša bo rešena."

Zopet tiho. Šoja zavpije hripavo skozi gozd . . .

"Erik, kaj misliš, ali živi tak jelen z zlatimi rogovi?"

"Bedak!" pravi drugi glas, "to je sama pravljica."

"Ti, Erik! Za božič sem si poželel knjige s pravljicami."

"Bogati učenjak, ki tekaš preganjač samo za šalo. Jaz delam to za desetake, ki jih dobim od lovcev. In pri nas doma sploh ni božiča."

"Ti, Erik! Moj stric v Hamburgu ima knjige s slikami; če se potegne tukaj spodaj za vrvico, se slike spremenijo. To sem videl lansko leto, ko sem bil z očetom in materjo v Hamburgu. V knjigi je na primer slika: ubožec pride k bogatinu v grad in prosi. Če se pe potegneza vrvico, se vidi v trenutku namesto ubožca ljubi Bog, in pravi: 'To sem bil jaz, bom ti že povrnil'."

Rog zadoni. Mladenča poskočita proti lovcem. Bogdan Jelovec zapusti svoje stojišče, kar se mu približa gospodar lova, da ga postavi drugam.

"Rogatec z dvanajstimi je še v goščavi in čaka druge gonje. Mnogo sreče!" Stisneta si roki in se razideta.

Zopet stoji Bogdan Jelovec sam. Mrak že plete sive in zlate niti od debla do debla, med katero vplete včasih škrlatnosvilene. Dobro se je še videlo — toda to se je izpreminjalo v presledkih desetih minut. Čez pol ure je moral Jelovec že natanko gledati na muho. In to je bilo dobro, kajti njegove misli so se hotele vedno oddaljiti k jelenu z zlatimi rogovi in k ženski, ki ga preganja in je doma pri hudičih v peklu. Tako pravljično je bilo okrog njega! Tako rad bi bil mislil dalje o tem, kar je zbudil v njem deček s svojim govoričenjem . . . mislil na devico, ki . . .

Zdaj se premika temno telo med debli, nekako petdeset metrov od njega — rogatec z dvanajstimi. Senca obstane . . . beli konec roga se zasveti v zahajajočim solncu . . . v prihodnjem hipu se zgrudi jelen v ognju Bogdanove puške.

A takoj zopet vstane in se plazi počasi dalje, najbrž težko zadet. Za hip posluša Bogdan, nato pa sliši, kako pokajo veje, kako se nekaj premetava — — potem je zopet vse tiho.

Kar zalaja pes. Bogdan Jelovec gre tja.

Tukaj leži jelen: Krogla ga je samo oplazila po hrbtenici.

Bogdanu Jelovcu je bilo, kot bi njega zadnega kdo udaril po kolenih, ko je videl, kako leži poznana žival brez pomoči pred njim. Biš ga ustreli — a vse veselje do lova ga je minilo. Poslovi se od gospodarja, češ, da je dobro znaj, če gre zdaj domov, ali ga zadržiši pri drugih gostih. Nato se mu zahvali in dobro savit odzvoneklja v urnih sanech.

"Čudak," je rekel gospodar . . . povabljeni gostje so pa govorili marsikaj o gospodu z Jelovega, kakršno je bilo pač njihovo obzorje in kaj je bilo tostran in onstran njega.

(Dalje prihodnjič.)

POZDRAV.

Prednо se podamo s parnikom "Paris" preko širnega oceana na kratek obisk v staro domovino, še enkrat najprisrčnejše pozdravljamo vse naše sorodnike, prijatelje in znance v Waukegan in North Chicago, Ill.

Zahvaljujemo se dobroznani tvrdki Zakrajšek in Češark za njih prijaznost in dobro postrežbo, ter jo vsem rojakom toplo priporočamo.

Še enkrat kličemo: Bodite nam srčno pozdravljeni — in na veselo svidenje.

Družina Zahar, Karol Drobnič in soproga, Mary Smole, Anton Kolenc, Betty Mahnich, Louise Geršel in Fr. Schadelnik.

New York, 6. junija, 1925.
(Adv.)

ZAHVALA in POZDRAV.

Prednо se podamo s parnikom "Paris" preko široki ocean na kratek obisk v staro domovino, še enkrat najprisrčnejše in lepo pozdravljamo vse naše sorodnike, prijatelje, znance in članstvo dr. "Marije Pomagaj", ter dr. "Kraščanskih mater" v Waukeganu, Ill. Bodi vam najprisrčnejša zahvala za vso prijaznost katero ste nam izkazali pred našim odhodom. Prav lepa hvala tudi Mr. Frank Sveteru in Mr. John Hladniku, ker sta nas s svojimi avtomobili peljala brezplačno na železniško postajo.

Zahvaljujemo se tudi dobroznani tvrdki Zakrajšek in Češark v New Yorku za vso prijaznost in fino postrežbo, ter to potovalno pisarno vsem našim rojakom toplo priporočamo.

Še enkrat kličemo vsem skupaj: Z Bogom. Imejte se dobro. Na zopetno veselo svidenje v Ameriki.

John Žalar, z družino
New York, N. Y. 6. junija 1925.
(Adv.)

NAJBOLJŠE ŽIVLJENSKO MAZILO.

Pravi humor ali vedno dobro razpoloženje je za človeka najboljše življenjsko mazilo. Otožnost in pesimizem bi morali prištevati h grehom. Naravno, da ne morete biti dobro razpoloženi, če imate slab tek (okno), če vas boli glava, če slabo prebavate, če ste zabasani, če vas napenja, ali če ste nervozni. Vse te želodčne neprilike pa lahko odstranite z uživanjem Trinerjevega grenkega vina, to je izborno zdravilo, ki je že celih 35 let na slovesu kot najboljša želodčna tonika. To vino izčiščа želodec in črevesje, pomaga prebavi, utrjuje jetra in ledice, jači živčevje, da se boste dobro počutili. To vino vas spravlja tudi v humor in veselo razpoloženje, ki je človeku tako nujno potrebno. Vaš lekarnar ima to vino v zalogi; če ne, pišite nam ponj. Joseph Triner Co., Chicago, Ill., Muhe in komarji so v poletnem času jako nadležne. Poskusite enkrat Trinerjev "Fli-Gas," pa jih boste lahko namah pokončali. Ta preparat nič ne smrdi; lahko ga tudi rabite pri uničevanju mrčesa pri domačih živalih in ptičih (kanarčkih itd.). Poskusite ga torej! (Advertis.)

Ako

hočete zvedeti za naslov kakega vašega sorodnika, znanca in prijatelja,

Ako

imate na prodaj kako zemljišče, farmo, trgovino ali hišo,

Ako

hočete da bo Vaša trgovina, ali podjetje še bolj napredovalo,

OGLAŠAJTE

v največjem slovenskem tedniku

"GLASILU K. S. K. JEDNOTE"!

NAD 20 LET

Se izdeluje
HARMONIKE,

ki so med vsemi drugimi izdelki priznane za najboljše. V izdelovanju harmonik sem torej dosegel najboljši uspeh in prakso. Da so moje harmonike v resnici najbolj znane in priljubljene, dokazujejo številna pohvalna pisma iz vseh krajev širom dežele.

V zalogi imam tudi najnovejše slovenske in druge

PIANO ROLLE in PLOŠČE ZA GRAMOFONE.

Pišite poročnik.

Pri meni boste dobili vsak muzikalični inštrument, mali ali veliki, za nizko ceno.

Blago razpošiljam po celi Ameriki.

Se uljudno priporočam rojakom.

ANTON MERVAR
Music Store,
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

DOKLER JE ŽIVLJENJE, JE ŠE UPANJE.

Ta rek se je imenitno pokazal v slučaju Aleks Varnda v Petersburgu, ki je bil zadnjih deset let kot živ okostnjak in v veliko hrome svoji družini, katero je njegova bolezen spravila skoro na beraške palico. Doznalo se je, da si je Aleks nakopal neko bolezen, ko je bil star komaj 14 let, za katero njegovi starši niso mogli najti nikakega zdravila. Hodili so ž njim k zdravnikom, profesorjem glede odpomoči in operacij; toda vse zaman; deček je rastel vedno bolj slaboten; mislili so že na tihem, da bo umrl; pogled na odnesega ljubljenega sina je bil gotovo bolj mučen kot pa dečkova bolezen. Nekega dne je njegov oče čital o čudnem ozdravenju neke osebe, ki je imela povsem slične znake bolezni kot njegov sin Aleks. Ta neznana oseba je namreč več let vočhala vsled trakulje. V tem obupnem stanju je njegov oče poslal v Pittsburgh po zdravilo za odpravo trakulje, in verjemite nam, da je to zdravilo dečku rešilo življenje. Zdaj ni deček še bodi; je bolj močan in blagruje dan, ko je njegov oče čital oglas o onem čudodelnem zdravilu. Njegova odpravljena trakulja je bila 48 čevljev dolga. Mnogo mod., žena in otrok se zdravi brezuspešno vsled kake druge bolezni, imajo pa v resnici trakuljo v sebi. Znaki bolezni trakulje so sledeči: mali kosi trakulje se prikažejo, izguba teka, otožnost, belkast jezik, izguba sapa, bolečine v hrbtu, glavobol, omotica in črnkasti obrobki pri očeh; težave v želodcu, rumenkasta koža, izguba na teži, slaba sapa iz ust, nerajen do dela in do življenja ni božjastni napadi. Vse to kaže da imate trakuljo v sebi, ki je vsaeih do 50 čevljev dolga. Če trakulja slede človeku v zapnik, ga lahko zaduši. Radi tega pazite previdno, da se te nadležnosti izognete. Naročite Laxtan zdravilo še danes, koje vam takoj dopošljemo po prejemu $10.45. Naslov: The Laxal Med. Co. 945 Laxal Bldg. Box 943 Pittsburgh, Pa. — Laxtan je popolnoma nedolžno zdravilo, toda uspešno. Na prodaj v lekarnah. Naveditе pri naročilu in svojo starost. Da se pošiljatev zavaruje priložite zraven še 25 centov.

NAJVEČJA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

V Zjedinjenih državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in poslovnikom za vse vrste tiskovine.

NAJNIŽJE CENE
TOČNO POSTREŽBO
LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

AMERIŠKA DOMOVINA

V svojem lastnem poslopju

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE

za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje

EMIL BACHMAN
2107 S. Hoyne Ave. Chicago, Ill.
Pišite po ceniik!

Telefon urada: 749
Telefon stanovanja: 2232-J.

Wesse Printing Company
Julius G. Wesse, poslovodja
Tiskarna za angleškim jezikom in slovenskim jezikom. Tiskano v vseh jezikih.
1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL.
3. nadstropje, pri mestu.

Našim trgovcem

je dobro znana uljudna postrežba naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemajo od nas potom svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljna pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke s čeki, izdanimi na našo banko; istotako K. S. K. Jenota v svojo popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeke, katere izmenjate lahko povsod kakor navadni papirnati denar. Vendar so bolj varni kot denar, ker je vsak ček registrovan z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot $740,000, je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON STS. — JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, predn. — Chas. G. Pearce, kasir.
Joseph Dunda, pomoč. kasir.

F. KERŽE,
1142 N. E. Dallas Rd.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.
Načrti in vzorci ZASTONJ!

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857

PRIHRANITE SI DENAR PRI POŠILJANJU V STARO DOMOVINO.

Vedno vprašajte za ceno v naši banki. Dosegli smo strokovnjaštvo v tem oziru, da pošiljamo denar po najnižji ceni. Ker smo v zvezi z velikimi denarnimi zavodi v Evropi, si lahko pri nas vedno nekaj prihranite, ko pošljete denar v staro domovino.

Pridite še danes k nam glede informacije cen. Gotovo boste zadovoljni.

Premoženje te banke znaša $12.000.000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Vabilo na Plesno Veselico,

ki jo priredi

DRUŠTVO SRCA MARIJE (staro), CLEVELAND, O.

V NEDELJO 21. JUNIJA

NA ŠPELKOTOVIH FARMAH V NOBLE, OHIO.

Cenjeno občinstvo je uljudno vabljeno, kakor tudi članice, da se zopet enkrat poveselimo v prosti naravi, kajti ta prostor ni podoben farmi, pač pa nekakemu parku. Vse je kakor nalašč ustvarjeno. Pa kakor nalašč bo pa tudi licitacija za krasnega 'ponija'. — Eden bo gotovo tako srečen, da se bo lahko zastonj peljal domov. Pa to ni še vse. Še več presenečenja vas čaka. Veselični "boss" pravi, da bo kar tako, kakor doma na semnju! Vsi tisti, ki mislite iti s poulično karo, vzemite Nottingham Rd. karo prav do konca, tam vas pa bo že čakal voznik, ki vas pripelje na mesto. Članice so prošene, da vsaka prinese en dobitek k predsednici, ali pa kar na veselico. Veste, z enim mahljajem v žakeljček, pa boste kar dva zajčka "ukečali" — ali ne bo to "funny?"

Torej le vsi vsi v prosto naravo 21. junija!

Veselični odbor.

Agitirajte za K. S. K. Jednoto!